

Monografia krótkofalarstwa

W

Wielkopolsce Wschodniej

1930 - 2017

SPIS TREŚCI

- I. Przedmowa
- II. Wstęp
- III. Geneza krótkofalarstwa na świecie
- IV. Rozwój krótkofalarstwa w Polsce
- V. Radio w praktyce krótkofalowca
- VI. Historia krótkofalarstwa w Wielkopolsce Wschodniej
 - a) **ZOW**- Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Koninie
- VII. Kluby **PZK** , Radiokluby **LOK** i **ZHP** w Wlkp. Wschodniej
- VIII. Galeria krótkofalowców Wlkp. Wschodniej
- IX. Wykaz zezwoleń - znaków krótkofalowców Wlkp. Wschodniej.
- X. Foto-archiwum
- XI. Od Autora

Przedmowa

Do skompletowania materiałów do niniejszego opracowania skłoniła mnie potrzeba wykazania i udokumentowania efektów i dokonań wąskiej i specyficznej grupy społecznej skupionej wokół wspólnego hobby jakim jest krótkofalarstwo i którym przypadło działać i żyć na terenie Wielkopolski Wschodniej.

Materiałów do tego opracowania nie czerpałem z żadnych zasobów archiwalnych ani kronik klubowych bo niestety takich nie ma i nie było - a szkoda. Opierałem się głównie na zacierających się wspomnieniach własnych , niektórych kolegów oraz bardzo skromnym osobistym archiwum. Korzystałem także z zasobów internetowych chociaż i tu niewiele można znaleźć ponieważ kluby i koledzy którzy zakładali własne strony w.w.w na darmowych serwerach z powodu komercjalizacji lub likwidacji tych serwerów stracili swoje zasoby bezpowrotnie.

Początkowo z uwagi na niewystarczającą ilość materiałów miało ono formę zeszytu historycznego z rozdziałami : Geneza krótkofalarstwa w Wlkp.Wsch, Kluby krótkofalarskie Wlkp. Wsch. Aby opracowanie nie było przeznaczone tylko do bardzo wąskiej grupy ludzi lecz dla każdego kto przejawia zainteresowanie krótkofalarstwem zdecydowałem się na uzupełnienie materiałów o pozostałe rozdziały - w ten sposób przybrało formę monografii.

Napisałem tę monografię z myślą o tych kolegach dla których te czasy mimo że w nich działali są już dalekim wspomnieniem a raczej w pierwszej kolejności dla tych którzy swoje hobby realizują w czasach obecnych.

Kieruję podziękowania dla kolegi Andrzeja Pilarskiego [SP3FCO](#) za udostępnienie licznych fotografii z lat 80 -tych

Wstęp

Krótkofalarstwo to hobby polegające na nawiązywaniu łączności radiowych pomiędzy radioamatorami na odległość za pomocą fal radiowych, oraz skupiające ludzi zainteresowanych samodzielnym konstruowaniem i budową urządzeń nadawczo-odbiorczych. Określenie „**krótkofalarstwo**” wprowadzono na początku XX –go wieku jako nazwę hobby polegającego na wykorzystywaniu przez amatorów fal radiowych tzw. krótkich w paśmie częstotliwości od 1 MHz do 30 MHz , choć dzisiaj obejmującego bardzo szerokie pasmo od fal krótkich po ultrakrótkie (metrowe) aż do mikrofal (GHz).

Skoro mówimy o radioamatorach krótkofalowcach warto wrócić do narodzin radia amatorskiego i radia w ogólnym znaczeniu. Podwaliny pod rozwój radia dały eksperymenty włoskiego uczonego **Guglielmo Marconiego** , który między 1895 a 1899 rokiem drogą radiową wysłał wiadomość na drugą stronę kanału La Manche i po raz pierwszy w 1902 roku nadał audycję przez Atlantyk. Marconi nie jest jedynym pretendentem do tytułu odkrywcy radia , ponieważ niektóre części składowe radioodbiornika zostały zaprojektowane przez innych naukowców jak: **Nikoła Tesla** (cewki) i **Aleksander Popow**.

W czasie następnych eksperymentów Marconiego (1900-1908) wielu ludzi na całym świecie zaczęło eksperymentować z radiem. Łączności były prowadzone za pomocą alfabetu **Morse'a** przy zastosowaniu przerywania fali nośnej generowanej przez nadajnik iskrowy. Ci pierwsi amatorscy radiooperatorzy stworzyli podwaliny współczesnego międzynarodowego i amatorskiego radia. W roku 1912. zgodnie z zawartym w Londynie porozumieniem wprowadzono do użytku międzynarodowego dla potrzeb łączności ze statkami **kod Q** . Kod ten okazał się na tyle wygodny, że jest ciągle stosowany w łączności radiowej..

W 1912 r. wynaleziono odbiornik radiowy ze sprzężeniem zwrotnym, a w 1916 r. odbiornik ze strojeniem częstotliwości.

Również **I Wojna Światowa** przyczyniła się do dynamicznego rozwoju radiotechniki, a w szczególności do rozwoju urządzeń łączności wojskowej walczących armii. Po jej zakończeniu dziesiątki tysięcy radiotelegrafistów wojskowych powróciło do życia cywilnego, wielu z nich zdecydowało się na samodzielne eksperymenty z łącznością radiową. Ich aktywność oraz dostępność nowej techniki dla szerokich rzesz społeczeństwa spowodowała powstanie pierwszych stacji radiofonicznych w USA. W 1922 r. stacje radiowe zaczynają pracę w krajach europejskich (ZSRR, Francja, Anglia). A potem wszystko zaczyna się toczyć błyskawicznie. W latach 20. i 30. XX w. radio zawojowało Amerykę - w 1924 r. w USA zarejestrowano już 2,5 mln odbiorników radiowych.

W roku 1925 powstało **Polskie Radio**, które rok później zaczęło nadawać stały program

Radioodbiornik z lat 20 -tych tzw. " kryształkowy"

Geneza krótkofalarstwa na świecie

Początkowo łączność radiowa znalazła szczególne zastosowanie w wojsku.

Za pionierów krótkofalarstwa przyjęło się uważać radiotelegrafistów zatrudnionych na okrętach Marynarki Wojennej USA. Żołnierze ci konstruowali własne urządzenia nadawczo-odbiorcze do celów treningowych a zdobyte w ten sposób doświadczenie wykorzystywali do ulepszania aparatury.

W 1911r. istniało już kilkaset takich radiostacji. Zasięg był niewielki gdyż używano małych mocy i fal długich lub średnich. Kiedy w 1914 r. ilość stacji przekroczyła 600 powołano stowarzyszenie **ARRL** (American Radio Relay Leagual) . Istnieje ono i działa do chwili obecnej mimo archaicznej nazwy i jest podstawową organizacją skupiającą krótkofalowców USA. W Europie pierwszym krajem integrującym ruch radioamatorów była Wielka Brytania, która w 1913 roku powołała „The Wirelless Club of London” przemianowany w 1922 r. na **RSGB** (Radio Society of Great Brytain) i pod tą nazwą istnieje do dnia dzisiejszego.

Pierwszą łączność Europa-Ameryka przeprowadzono w 1923 roku pomiędzy F8AB (Francja) i 1MO (USA), a z Nową Zelandią rok później.

Radio służyło początkowo do przekazywania znaków alfabetu Morse'a, a dopiero później dźwięku.

Klucz telegraficzny do nadawania alfabetem Morse'a

W kwietniu 1925 r. zwołano w Paryżu pierwszy Międzynarodowy Kongres Radioamatorów. Przybyło 300 delegatów z 35 krajów należących do różnych kontynentów . (również z Polski) Powołano IARU (International Amateur Radio Union)- pierwszą międzynarodową organizację zrzeszającą radioamatorów , omówiono także kwestie prawne związane z emisją fal radiowych.

Między rokiem 1927-28 w Waszyngtonie odbyła się międzynarodowa konferencja radiotelegraficzna. Ustalono na niej, że pasmami radioamatorskimi będą fale radiowe o długości 80 m, 40 m, 20 m i 10 m. Oprócz band planu zostały przyjęte dwuliterowe przedrostki (tzw. prefiksy) przed znakami wywoławczymi.

Konferencja ta przyczyniła się również do liberalizacji przepisów dotyczących używania urządzeń odbiorczo-nadawczych. Stworzone zostały podstawy do rozwoju krótkofalarstwa na szeroką skalę.

Amatorskie radio wniosło znaczący wkład w rozwój nauki i przemysłu w dziedzinach takich jak projektowanie, elektrotechnika i usługi socjalne. Przyczyniło się również do łączenia narodów i uratowania wielu ludzkich istnień.

Rozwój krótkofalarstwa w Polsce

Narodziny ruchu radioamatorskiego w Polsce miały miejsce na terenach dawnych zaborów: austriackiego i pruskiego. Tam bowiem funkcjonowały wyższe uczelnie i dostępna była fachowa literatura radiotechniczna. Nic więc dziwnego, że pierwsze eksperymenty wykorzystania fal radiowych do łączności amatorskich odbywały się w większych miastach takich jak: Lwów, Poznań i Bydgoszcz.

Pierwszy przekaz o amatorskich próbach łączności radiowych dotyczy Lwowa. Tam właśnie Stanisław Stankiewicz (późniejszy **TPFE, TPFi, SP3FI**) w 1918 roku prowadził doświadczenia z przesyłaniem informacji na odległość przy wykorzystaniu do tego celu nadajnika iskrowego. Na drodze do szybkiego rozwoju łączności radiowej w Polsce stały jednak restrykcyjne przepisy prawa. W latach 1918-1924 polskie ustawodawstwo w tym zakresie było niezwykle surowe – utrudniało nawet korzystanie z odbiorników radiowych. Sprawy nadawania i odbioru określały przepisy Ustawy z dnia 3 czerwca 1924 roku oraz przepisy wykonawcze do rozporządzenia ministra przemysłu i handlu z dnia 10 października 1924 roku. Praktycznie nie dawały żadnych możliwości pracy amatorom krótkofalowcom. Aby uzyskać zezwolenie na posiadanie urządzenia odbiorczego należało wypełnić bardzo szczegółowe wnioski. Zezwolenia były ściśle rejestrowane a Policja Państwowa miała do nich wgląd. Bardzo ważnym czynnikiem sprzyjającym powstaniu ruchu radioamatorskiego w Polsce było szkolnictwo radiotechniczne oraz kursy kształcące specjalistów z zakresu radiotechniki i elektrotechniki.

Rozwój szkolnictwa radiotechnicznego w Polsce wiąże się z działalnością organizacji **YMCA**, która w końcu 1921 roku wspólnie z władzami wojskowymi i **Stowarzyszeniem Radiotechników Polskich** zorganizowała w Warszawie pierwszy cywilny wieczorowy kurs radiotechniki. Sprzęt radiowy niezbędny do szkolenia dostarczyły władze wojskowe. **YMCA** to międzynarodowa organizacja propagująca program oparty na wartościach chrześcijańskich, którego celem było służenie harmonijnemu rozwojowi fizycznemu, umysłowemu i duchowemu. Odegrała ona bardzo ważną i pionierską rolę, ponieważ jako organizacja amerykańska, przeniosła na grunt polski nowoczesne metody szkolenia oraz liberalne zasady prawa USA. W omawianych kwestiach tamtejsze prawo było niezwykle łagodne, nieporównywalne z prawem europejskim, a w szczególności polskim.

W 1923 roku Ministerstwo WR i OP zainicjowało Państwowe Kursy Radiotechniczne, najpierw w Warszawie a później we Lwowie, gdzie wielką aktywność przejawiał prof. Tadeusz Malarski – późniejszy prezes Lwowskiego Klubu Krótkofalowców. Kursy te zapoczątkowano w oparciu o bazę kadrową i laboratoryjną Państwowej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie oraz kadrę naukową Politechniki Lwowskiej. Część sprzętu pochodziła z zakupów Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafu. W programie kursu bez względu na ich rodzaj, była nauka nadawania i odbioru alfabetu Morse'a.

Należy podkreślić, że w początkowym okresie powstawania krótkofalarstwa polskiego szczególny wkład i aktywność wnieśli również harcerze i organizacje skautingowe.

W 1921 roku druhowie Konrad Piotrowski i Witold Rychter zorganizowali w Warszawie kurs odbioru i nadawania alfabetem Morse'a. Kursy telegrafii prowadzone były także w czerwcu 1922 roku w Kazuniu koło Modlina.

W październiku 1922 roku Chorągiew Warszawska ZHP zorganizowała szkolenie dla instruktorów telegrafii, które ukończyło kilkudziesięciu harcerzy.

W grudniu 1923 roku powstał Radioklub Harcerski prowadzony przez druha Konrada Piotrowskiego i Władysława Arnolda Trembińskiego TPAD (później SP1AD). Dużą pomoc harcerstwo otrzymało od Wojska Polskiego, które było żywo zainteresowane przygotowaniem, dla własnych potrzeb, przyszłych kadr łącznościowców. Druh Konrad Piotrowski był oficerem Wojska Polskiego.

Polowa radiostacja wojskowa

Niezbędnym ale docenianym elementem propagowania nowej dziedziny techniki wśród szerokich kręgów społeczeństwa była fachowa prasa. Dla polskiej radiotechniki i krótkofalarstwa taką rolę odegrało czasopismo „**Radioamator**” i bracia Janusz oraz Stanisław Odyńcowie. Stanisław Odyńiec, jako redaktor naczelny, wykorzystał łamy „Radioamatora” do organizowania radioklubów, a poprzez nie propagował ruch radioamatorski i krótkofalowy. Bracia Odyńcowie na łamach swojego pisma zaapelowali o liczny udział polskich przedstawicieli na Międzynarodowym Kongresie Radioamatorskim w Paryżu. Tak zainicjowany ruch radioamatorski zaczynał powoli ewoluować w kierunku samodzielnych sekcji zajmujących się nawiązywaniem amatorskich łączności radiowych. Ruch ten wyodrębnił się z ogólnego ruchu miłośników radia i radioamatorstwa, i nie byłby możliwy bez braci Odyńców i ich „Radioamatora”.

W tym czasie Autonomiczna Sekcja Radjowa WKS Legia jako pierwsza zapisała w statucie zamiar budowy amatorskiej stacji nadawczej.

Podobne działania podjęło stowarzyszenie **Radjoklub Warszawski**, którego członkiem był kpt. Samuel Zborowski **TPACH** (późniejszy **SP3AB, SP1TZ**). Stowarzyszenie zostało zarejestrowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Dzięki hojności swego prezesa uzyskało prawo do korzystania z terenów pod Otwockiem, gdzie zorganizowano nadawanie i odbiór kierunkowy tak, by przyspieszyć budowę stacji nadawczej i prowadzenie prac naukowych. Radioklub prowadził również bibliotekę fachową oraz między innymi kursy nadawania i odbioru alfabetem Morse’a.

W Sosnowcu działała już wtedy jedna z najstarszych organizacji radioamatorskich w Polsce- Komitet Szkolenia Młodzieży w Radiotechnice, założony na początku 1924 roku.

Członkiem założycielem i przedstawicielem władz radioklubu był adwokat Eugeniusz Heftman. Do radioklubu należał też jego syn – Tadeusz Heftman, późniejszy **TPAX**.

We Lwowie działał od 1925 roku **Radioklub Lwowski**. W marcu 1925 roku odbyło się tam spotkanie, w którym uczestniczyło ponad 100 miłośników radia. Zebraniu przewodniczył prezes radioklubu – inż. Ebenberger, aktywny działacz późniejszego Lwowskiego Klubu Krótkofalowców.

Redakcja „**Radioamatora**” przygotowała też wzorcowy statut radioklubów zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Miało się to przyczynić do powstawania kolejnych klubów, szczególnie w byłym zaborze rosyjskim. W sierpniu 1925 roku było już zarejestrowanych 125 radioklubów.

W ten sposób za sprawą „Radioamatora” i jego redaktora naczelnego następowało przekształcanie się radioklubów w pierwsze polskie kluby krótkofalowców.

Zapowiedział też organizowanie konkursów na prace radioamatorskie oraz upoważnił Stanisława Odyńca do udziału i reprezentowania polskich radioklubów na Międzynarodowym Kongresie Radioamatorów w Paryżu (kwiecień 1925).

W paryskim kongresie uczestniczyła dziewięcioosobowa delegacja z Polski pod przewodnictwem Stanisława Odyńca. Wśród osób przybyłych z 24 krajów Polacy byli piątą, co do liczebności, delegacją na kongresie założycielskim.

Stanisław Odyniec został członkiem Komitetu Honorowego kongresu, wraz z Hiriamem Percy Maximem (USA) zasiadał za stołem prezydiąlnym i bezpośrednio współtworzył z delegatami z Polski - Międzynarodową Unię Radioamatorów **IARU**. Nasi rodacy weszli w skład wszystkich komisji roboczych. Był to niewątpliwie sukces polskiej delegacji, a w szczególności redaktora naczelnego „Radioamatora”. Uznano i doceniono naszą aktywność w dziedzinie ruchu radioamatorskiego. Z inicjatywy Stanisława Odyńca utworzono na kongresie paryskim Komitet Radioamatorskich Prób Transkontynentalnych. On także został wiceprezesem tego Komitetu a w Warszawie utworzono biuro Komitetu dla Europy Wschodniej. Można uważać, że był to oddział IARU na Europę Wschodnią.

Na tym samym kongresie stworzono definicję radioamatorstwa (krótkofalarstwa) stwierdzającą, że za radioamatorów członków IARU uważa się tych, którzy -

„poświęcają się pracy nad nadawaniem i odbiorem sygnałów radiotelegraficznych w celu osiągnięcia obustronnej radiokomunikacji z amatorami tego samego lub innych krajów”.

Równocześnie wyjaśniono i ustalono, że za radioamatorów (krótkofalowców) nie uważa się osób używających aparatów radiowych do odbioru stacji, nawet, jeśli wykonane są one samodzielnie przez te osoby.

Udział polskiej delegacji na kongresie w Paryżu zaowocował:

- aktywnym wejściem polskich radioamatorów na arenę międzynarodową i uczestnictwem w tworzeniu **IARU**, oraz
- nawiązaniem kontaktów z radioamatorami innych krajów, co wywołało uznanie w świecie dla przewodniej roli „Radioamatora” w tworzeniu i kierowaniu ruchem krótkofalarskim w Polsce. Na adres redakcji przychodziły czasopisma krótkofalarskie z całego świata, karty **QSL**, komunikaty i korespondencja dla pierwszych polskich krótkofalowców.

Następnie zaczęto tworzyć pierwsze kluby krótkofalarskie wyodrębniane ze struktur dotychczasowych radioklubów.

Za swoje osiągnięcia i aktywność **Lwowski Klub Krótkofalowców** został przyjęty do IARU i do końca 1932 roku reprezentował w nim Polskę.

Zagraniczne podręczniki do nauki alfabetu Morse'a

Po kongresie paryskim krótkofalowcom polskim przydzielono znaki składające się z prefiksu **TP** oraz dwóch liter w sufiksie. Nie było podziału na okręgi. Pierwszy z serii znaków- **TPAA** przydzielono redakcji „Radioamatora”. Brat Stanisława- Janusz opublikował artykuł „**Amatorska stacja nadawcza**”. Był to pierwszy w prasie polskiej tak szczegółowy opis nadajnika amatorskiego.

We wrześniu 1925 roku „Radioamator” zamieścił po raz pierwszy „**Kronikę fal krótkich**” poświęconą wyłącznie prezentacji osiągnięć krótkofalowców. Dla przybliżenia tematyki krótkofalarskiej rozpoczęto publikację artykułów poświęconych budowie sprzętu nadawczo-odbiorczego, anten, korzystania z kodu Q i slangu amatorskiego oraz sposobu prowadzenia łączności amatorskich. W listopadzie 1925 roku, w wykazie publikowanym w „Radioamatorze” znaleźć można było listę 21 znaków krótkofalowców nadających głównie z Wilna, Warszawy, Krakowa, Lwowa, Poznania i Wołynia. Na łamach pisma opublikowano też wzór karty **QSL**. Jednocześnie rozpoczęto ich drukowanie dla nowych krótkofalowców. W grudniu 1925 r. Stanisław Odyńiec utworzył przy redakcji pierwsze na świecie biuro QSL.

W kwietniu 1927 roku ukazał się niestety ostatni numer "Radjoamatora". Zamknięty został w ten sposób okres organizacji krótkofalarstwa polskiego. Stanisław i Janusz Odyńcowie pozbawieni czasopisma nie byli już w stanie dalej wpływać na rozbudzony przez nich ruch radioamatorów - krótkofalowców.

Bracia Odyńcowie byli bez wątpienia niekwestionowanymi ojcami krótkofalarstwa polskiego. Bez ich działalności powstanie tego ruchu w Polsce byłoby opóźnione o wiele lat. Na szczęście wcześniejsza praca braci sprawiła, że ruch radioamatorski był już na tyle silny by samodzielnie kontynuować ich dzieło. Zadanie budowania i rozwoju ruchu krótkofalarskiego przejęły kluby krótkofalowców w Warszawie, Wilnie, Poznaniu i Krakowie, przede wszystkim jednak - Lwowski Klub Krótkofalowców.

Od połowy 1927 roku LKK zaczął skupiać w swych szeregach aktywnych krótkofalowców polskich stając się szybko największym klubem w Polsce. W październiku 1929 roku miał już 133 członków w całym kraju przez co jeszcze bardziej wzmocnił swoją przewodnią pozycję w krótkofalarstwie polskim. W 1929 roku rozpoczął wydawanie miesięcznika "**Krótkofalowiec Polski**". Rozsyłając go wszystkim swoim członkom miał możliwość oddziaływania na środowisko krótkofalarskie i nie tylko. Lwowski Klub Krótkofalowców widział przyszłość krótkofalarstwa w formie stowarzyszania samodzielnych klubów regionalnych. Taką formułę organizacyjną przedstawiło Walne Zgromadzenie LKK w dniu 16 grudnia 1928 roku.

Warszawskie środowisko krótkofalowców skupione w PKRN (Polski Klub Radio-Nadawców), inaczej niż LKK, dążyło do utworzenia organizacji osób fizycznych z centralą w stolicy.

Stanowisko prezentowane przez PKRN zgodne było ze stanowiskiem władz państwowych. Szczególne zainteresowanie uporządkowaniem spraw krótkofalarstwa w Polsce wykazywały Ministerstwo Spraw Wojskowych, Ministerstwo Poczty i Telegrafów oraz Instytut Radiotechniczny, gdzie Dział Radioamatorski zajmował się jedynie sprawami krótkofalarstwa. Konsekwencja władz państwowych doprowadziła w końcu do zjazdu założycielskiego i powstania jednolitej ogólnopolskiej organizacji - **Polskiego Związku Krótkofalowców**. W zjeździe uczestniczyło 150 delegatów reprezentujących 352 członków ze wszystkich klubów krótkofalarskich w Polsce. Przedstawiony na zjeździe projekt statutu PZK opracowany przez Instytut Radiotechniczny był przedmiotem burzliwej dyskusji, ponieważ nie odzwierciedlał stanowiska większości środowisk krótkofalarskich. " Pierwszym prezesem został wybrany kpt. prof. Groszkowski dyrektor Instytutu Radiotechnicznego. Walne Zgromadzenie PZK w dniu 15 marca 1931 roku uchwaliło nowe założenia do statutu PZK. Oparte były one na formule federacji klubów lokalnych prezentowanej od samego początku przez LKK. Spory o statut zakończyły się ostatecznie 17 czerwca 1933 roku, kiedy to Walne Zgromadzenie PZK przyjęło poprawiony statut PZK.

Od tego momentu aż do wybuchu wojny w 1939 roku Polski Związek Krótkofalowców działał jako związek stowarzyszeń.

Jedno z pism dla radioamatorów

Najbardziej znanym krótkofalarskim epizodem z okresu **II Wojny Światowej** była tzw. radiostacja „**Błyskawica**”.

Jej konstruktorem był znany przedwojenny krótkofalowiec **Antoni Zębik SP1ZA**, który otrzymał od ówczesnego dowództwa Armii Krajowej zlecenie na wykonanie radiostacji na potrzeby Powstania Warszawskiego. (stała łączność z dowództwem w Londynie i komunikaty dla mieszkańców Warszawy i okolic). Trudności ze zdobyciem części , konspiracja i groźba pozbawienia życia przez niemieckiego okupanta nie powstrzymały dzielnego krótkofalowca od wykonania zadania. Radiostacja działała i nadawała do ostatnich dni powstania.

Antoni Zębik **SP7LA** ex **SP1ZA** przy replice „Błyskawicy”
(zdjęcie wykonane w latach 90-tych)

W 1946 r. doszło do pierwszego po wojnie zebrania organizacyjnego PZK na które przybyło 24 uczestników. Powołano zarząd, który miał przygotować 1 Zjazd PZK.

Pierwszy powojenny zjazd PZK odbył się w 1948 roku na którym podzielono Polskę na 9 okręgów. (funkcjonuje ten podział do dziś), i powołano 7 oddziałów.

W 1954 r. czynnych było 9 stacji klubowych i 39 indywidualnych.

Radioamator i Krótkofalowiec z 1954 roku.

Od 1956 roku sytuacja krótkofalarstwa uległa poprawie. Wzrosło zainteresowanie falami ultrakrótkimi (UKF – rekord odległości **SP5FM-YU3EN** 480km). Liczba wydanych licencji indywidualnych wzrosła do 300.

W 1957 roku zwołano Walny Zjazd PZK, który uchwalił i zalecił do stosowania

Kodeks Krótkofalowca.

- Krótkofalowiec jest patriotą. Jest zawsze gotowy służyć swoją wiedzą i sprzętem krajowi i społeczeństwu.
- Krótkofalowiec jest postępowy. Utrzymuje swą radiostację na szczytowym poziomie współczesnej wiedzy technicznej, korzystając z niej sprawnie i zgodnie z przyjętymi zwyczajami.
- Krótkofalowiec jest zrównoważony. Mimo że krótkofalarstwo jest jego pasją, nigdy nie pozwala, aby kolidowało z jego obowiązkami wobec domu, zawodu, szkoły i społeczności.
- Krótkofalowiec jest koleżeński. Nadawanie tempem dostosowanym do życzenia korespondenta, życzliwa rada dla początkującego, pomoc i wyrozumiałość dla radiosłuchacza – oto znamiona ducha amatorskiego.
- Krótkofalowiec jest dżentelmeński. Nigdy świadomie nie używa eteru dla swojej rozrywki w sposób utrudniający innym amatorom prowadzenia korespondencji.
- Krótkofalowiec jest lojalny wobec swego stowarzyszenia. Zawdzięczając mu możliwość uprawiania krótkofalarstwa, wkładem swej pracy przyczynia się do dalszego rozwoju Polskiego Związku Krótkofalowców.

W roku 1958 odbył się następny Zjazd PZK. Wybrano zarząd na czele którego stanął Anatol Jegliński **SP5CM**. Od miesiąca lutego tego roku zaczęto nadawać cyklicznie komunikat dla krótkofalowców ze stacji **SP5PZK** w paśmie 7MHz.

Biuletyn Polskiego Związku Krótkofalowców
Rok I (XII) 1958 Nr 1

<p>POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW stowarzyszenie społeczne dla rozwoju radiokomunikacji amatorskiej i innych dziedzin radioamatorstwa</p> <p>ZARZĄD GŁÓWNY Warszawa 10, skrytka pocztowa 320</p> <p>Prezes: Anatol Jegliński SP5CM</p> <p>Viceprezesi: Wacław Ponikowski SP5FD (org.) Edward Kawczyński SP8CK (adm.) Wojciech Niekłaza SP5FM (tech.) Wiesław Wysocki SP2DX (sport)</p> <p>Sekretarze: Mieczysław Kapczyński</p> <p>Skarbnik: Sławomir Czarniecki SP5GX</p> <p>Członkowie: Włodzisław Ostrowski SP5BQ Krzysztof Stanczyński SP5HS</p> <p>Biurowiści: Zofia Masurkiewicz SP5VL UKF: SP5FM, dyplomy SP5HS, IRO: SP5FM</p> <p>Główna Komisja Rewizyjna przew. Roman Hysowski SP7HX</p> <p>Główny Sąd Koleżeński przew. Józef Jezierski SP2SI</p> <p style="text-align: center;">*</p>	<p>To SP — HAMS</p> <p>PIERWSZY NUMER „Krótkofalowiec Polskiego” jest jeszcze jednym naszym osiągnięciem na przestrzeni krótkiego okresu od reaktywowania Polskiego Związku Krótkofalowców. Był to okres wypełniony niezliczoną ilością trudności, piętrzących się na drodze do zbudowania prawdziwie amatorskiej, społecznej, niezależnej od niefachowców organizacji polskich radiolamatorów. Mimo to — uzbrojeni w przekonanie o słuszności sprawy oraz w swartość i hart prawdziwych krótkofalowców — zdemontrowaliśmy moc wyzwolonego wysiłku społecznego, który dał już niezaprzeczalne osiągnięcia naszej organizacji i polskiemu krótkofalarstwu, a w następnym etapie musi przynieść korzyści ogólnopolskie.</p> <p>Nie można zaprzeczyć, że PZK już istnieje, kruszeje i rozwija się! Uznaliśmy nas wreszcie i liczą się z nami ci, którzy od początku byli nam niechętni. Przecierają oczy i widzą bezsens zwalczania naszej organizacji przez mniej obeznani i obaleni amatorzy. Nikt — kto uczciwie nas ocenia — nie może już twierdzić, że mamy ukryte jakieś cele osobiste, a jeśli ktoś jeszcze tak myśli, przekonamy go, że można pracować społecznie, nie oglądając się na korzyści zarobkowe.</p> <p>Rozprzestrzeniane są różne — pochodzące ze znanych i nieznanych źródeł — wersje o sytuacji w PZK. Spójrzmy na naszą organizację w całości i oceńmy w ogólnych zarysach dzisiejszą jej wartość.</p>
--	--

W tym czasie bardzo przydatny w krzewieniu idei krótkofalarstwa okazał się miesięcznik „**Krótkofalowiec Polski**”, który w zasadzie był biuletynem PZK i był wydawany od 1958 r.

Zaczęły powstawać pierwsze wydawnictwa popularno-naukowe i wydawano książki z dziedziny radiotechniki i krótkofalarstwa. Jedną z nich była: „**Amatorskie urządzenia krótkofalowe**” Ryszarda Girulskiego **SP5QQ**.

Zainteresowanie UKF-ami w latach 1959-1960 doprowadziło do powołania Polskiego Klubu UKF „**PK-UKF**”, który formalnie funkcjonuje od 1963 r. Poprzez działalność krótkofalowców powstały nieznanne w pasmach KF nowe techniki łączności polegające na odbiciu od zorzy polarnej, od warstwy sporadycznej Es, od zjonizowanych śladów meteorytowych a ostatnio nawet od powierzchni księżyca EME. Ponadto zaczęto instalować specjalne stacje przekaźnikowe (przemienniki)naziemne, w balonach a nawet specjalnie wystrzeliwanych satelitach okrążających ziemię. Te nowe techniki były przez członków PK-UKFu propagowane i stosowane z powodzeniem w praktyce. Powołano Polski Klub DX-owy „**SP-DX-C**” — skupiający krótkofalowców dokonujących łączności dalekosiężnych (poza kontynentalnych).

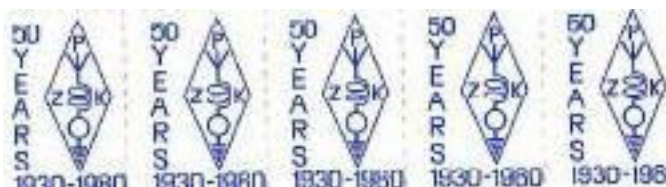
W latach sześćdziesiątych rozpoczęły się eksperymenty z emisją SSB i przeprowadzano pierwsze łączności. Wśród nadawców wyróżniali się: **SP7LA, SP3PL i SP5PO**.. W 1963 roku Polski Związek Krótkofalowców uzyskał status stowarzyszenia **Wyższej Użyteczności Publicznej** co uprawniało go do kierowania całokształtem ruchu krótkofalarskiego w Polsce i reprezentowania go w organizacjach międzynarodowych (IARU).

Reforma administracyjna w Polsce w **1975** r. oraz nagły przyrost ilości klubów i licencjonowanych nadawców spowodował zmianę struktury organizacyjnej PZK. Zarząd Główny na mocy uchwały Zjazdu Krajowego powołał w nowoutworzonych województwach **Oddziały Wojewódzkie PZK**, których zadaniem było koordynowanie wszelkich działań krótkofalarskich a szczególnie szkolenie i praca na rzecz środowiska krótkofalarskiego.(organizowanie imprez, zawodów, wydawanie dyplomów itp.)

Pod koniec lat 70-tych do klubów krótkofalarskich trafia sprzęt nadawczo-odbiorczy na pasma UKF wycofany ze służb mundurowych. Po niewielkiej modernizacji i przestrojeniu na pasma amatorskie uruchomionych zostaje bardzo wiele nowych stacji. Powstają bardzo ambitne plany tworzenia sieci oraz przemienników w paśmie UKF.

W roku 1970 wydanych było 3100 indywidualnych licencji krótkofalarskich i 2100 licencji nasłuchowców. Działalność krótkofalarską prowadziły 370 klubów PZK, 224 radiokluby LOK i 55 klubów ZHP. Duży wkład w uzupełnienie wiedzy zaawansowanym i początkującym krótkofalowcom i schematy urządzeń krótkofalarskich do samodzielnego wykonania wniósł „Informator Krótkofalowca”- praca zbiorowa wydawana corocznie od 1972 do 1975r.

Zwołany wiosną 1980 r. Zjazd Krajowy PZK w Chorzowie wykazał istnienie nieco ponad 6 tyś. zezwoleń indywidualnych oraz około 1200 klubowych. Ogłosił również ten rok jako jubileuszowy – 50 lecia Polskiego Związku Krótkofalowców. Wyemitowano znaczki okolicznościowe, które krótkofalowcy naklejali na wysyłane karty QSL.

Niestety 13 grudnia 1981 roku zostaje wprowadzony na terytorium Polski stan wojenny, który wprowadza pewne ograniczenia dla krótkofalowców. Zarządzono zdeponowanie czynnego sprzętu nadawczo-odbiorczego, zawieszono ważność zezwoleń na posiadanie tego sprzętu, ale statutowa działalność klubowa była realizowana.

Stan wojenny tylko na krótko przerywa obecność polskich krótkofalowców na falach krótkich i UKF ale nie przerywa ich działalności.

W tym czasie wielu krótkofalowców podnosi poziom swoich umiejętności konstruktorskich i zaraz po odwołaniu stanu wojennego i wydaniu pierwszych licencji w listopadzie 1983 roku słychać ich było na wszystkich pasmach.

Druga połowa lat 80 to pierwsze łączności technikami cyfrowymi z wykorzystaniem komputerów, początkowo RTTY, SSTV a potem Packet-Radio.

W 1984 r. Zarząd Główny PZK powołał Polski Klub Radiowideografii „PK-RVG” bo znacząco wzrosła liczba nadawców emisją RTTY na adoptowanych dalekopisach i 8 bitowych mikrokomputerach. Skupia on entuzjastów emisji cyfrowych i komputerowych jak SSTV(wolna telewizja) czyli przesyłanie obrazów na odległość, którzy legitymują się wspaniałymi wynikami publikowanymi w wielu pismach krótkofalarskich.

ATV- amatorska telewizja dopuszczona dla krótkofalowców nowa technika emitowania obrazów znalazła również uznanie wśród amatorów. Pod koniec lat 80-tych uruchomiło się kilka stacji. Znanym entuzjastą amatorskiej telewizji był Henryk Pacha SP6ARR, który redagował cykliczny program „Krótkofalowcy” emitowany w telewizji publicznej w którym przekazywał komunikaty dla krótkofalowców i nowości techniczne w zakresie konstrukcji nadajników telewizji amatorskiej na świecie.

W 1987 roku w styczniu doszło do powstania Grupy Zainteresowań Satelitarnych przy Polskim Klubie UKF.

Aż do roku 1989 krótkofalarstwo pozostawało elitarnym hobby. Uzyskanie licencji było czasochłonne i kłopotliwe. Dopiero po przemianach ustrojowych sytuacja uległa poprawie. Na fali zmian przepisów o stowarzyszeniach związków stał się organizacją samofinansującą i działającą na własny rachunek.(nie otrzymuje dotacji ze skarbu państwa).

Początek lat 90-tych to masowe uruchamianie przemienników UKF co pozwalało małymi mocami przeprowadzać łączności na dalsze odległości. Nie mniejszym zainteresowaniem cieszyły się łączności małymi mocami na falach krótkich.

W 1991 r. powołano Klub SP-QRP-C właśnie dla entuzjastów wykonywania łączności małymi mocami.

6 czerwca 1991 r. zwołano Nadzwyczajny Zjazd PZK na którym prezesem związku wybrano Ryszarda Grabowskiego SP3CUG. Biuro Zarządu Głównego PZK przeniesiono z Warszawy do Leszna.

1992-pierwsze eksperymentalne łączności w paśmie **50 MHz**. Pierwsze łączności stacji polskich zostały entuzjastycznie przyjęte przez zwolenników tego pasma w Europie.

1993-1998 te lata to ogromny rozwój łączności emisją cyfrową **Packet – Radio**.

Packet Radio to amatorska sieć przesyłania danych. Jest to jeden z pierwszych stosowanych przez krótkofalowców systemów cyfrowej transmisji danych na pasmach amatorskich. Dane w systemie nie są przesyłane w sposób ciągły lecz podzielone na bloki danych o zdefiniowanej strukturze – tzw. pakiety. Po okresie prób i eksperymentów z czasowymi zezwoleniami na pracę emisją Packet Radio od 1983 r wpisano na stałe na pracę tą emisja do zezwoleń wszystkich krótkofalowców. Spowodowało to duże zainteresowanie tą emisją i lawinowe powstawanie grup inicjatywnych budowy sieci PR.

W latach **1996-2000** Polacy uzyskali dostęp do powszechnego użytkowania internetu. Najpierw był to internet po linii telefonicznej z TPSA a potem stały dostęp i szybszy internet SDI (1999) i w końcu Neostrada. I tu polscy krótkofalowcy jak zwykle wykazali wielką inwencję i szybko wykorzystali internet do rozwoju swego hobby a szczególnie do usprawnienia czynności operatorskich takich jak logowanie łączności w zawodach i prowadzenie dziennika radiostacji już nie w formie papierowej lecz na nośniku elektronicznym. Potrafili wykorzystać oprogramowanie dla krótkofalowców pozyskane via internet z zagranicznych serwerów i napisane przez krótkofalowców z innych krajów .

W **2002** roku Ministerstwo Obrony Narodowej uwolniło pasmo **2,4-2,5GHz** częściowo dla krótkofalowców i dla potrzeb internetu bezprzewodowego co spowodowało żywiołowy rozwój bezprzewodowego internetu w oparciu o sieci WLAN w Polsce a krótkofalowcy uzyskali możliwość pracy w paśmie mikrofalowym (2,4GHz).

W czerwcu 2000 r. odbył się kolejny zjazd PZK który powołał na prezesa Piotra Skrzypczaka **SP2JMR**. Tym razem biuro ZG PZK przeniesiono do Bydgoszczy.

W 2002 r wpisano PZK do Krajowego Rejestru Sądowego jako organizację o statusie pożytku publicznego.

Od **2003** roku dużą popularnością wśród krótkofalowców polskich zaczęły cieszyć się emisje cyfrowe mimo dominacji telegrafii i SSB. Ich charakterystyczną cechą jest stosowanie pojedynczej podnośnej, która kluczowana jest częstotliwościowo (**FSK**) lub fazowo (**PSK**) w takt sygnału danych.

FSK spotykamy w emisjach : **RTTY, AMTOR, PACTOR, PACKET RADIO**.

PSK stosowana jest w emisjach: **PSK31, PSK63, QPSK, OLIVIA** i innych.

Emisje cyfrowe są coraz bardziej stosowane przez stacje dx-owe i ekspedycyjne. Do pracy emisjami cyfrowymi wystarczy prosty interfejs i komputer z kartą dźwiękową , chociaż najnowsze transiwery posiadają możliwość samodzielnego odbioru i nadawania RTTY i BPSK. Do łączności emisjami cyfrowymi używamy stosunkowo niskich mocy nadajnika oraz jesteśmy w stanie odbierać bardzo słabe sygnały. Zawdzięczamy to odpowiedniemu oprogramowaniu przystosowanemu dla potrzeb krótkofalarstwa np.: **JT65-HF, WSPR, WSJT6**.

Po roku 2007 w środowisku krótkofalarskim wytworzyło się zapotrzebowanie na spotkania mające na celu integrację środowiska wymianę doświadczeń i poznanie kolegów z którymi nawiązywało się łączności.

Z inicjatywy klubów **SP7KED** i **SP9KDA** w maju w Jaworznie k/ Wielunia organizowana jest coroczna impreza pod nazwą Spotkanie Krótkofalowców **ŁOŚ** (na styku województw łódzkiego, opolskiego, śląskiego SP6, SP7, SP9). Jest to popularna wielodniowa impreza gromadząca miłośników eteru. Oprócz spotkań i wymiany doświadczeń czynna jest giełda sprzętu krótkofalarskiego.

Pod auspicjami Zarządu Głównego PZK przy wsparciu sponsorów i patrona medialnego „Świat Radio” od roku 2012 corocznie organizowany jest Zjazd Techniczny Krótkofalowców w Burzeninie. Celem tego Zjazdu jest propagowanie rozwiązań i projektów krótkofalarskich-nowych i starych. Jest to spotkanie z ukierunkowaniem na prezentowanie zagadnień technicznych w formie wykładów i wystaw-konkursów konstrukcji amatorskich.

Jest też giełda części elektronicznych i sprzętu krótkofalarskiego.

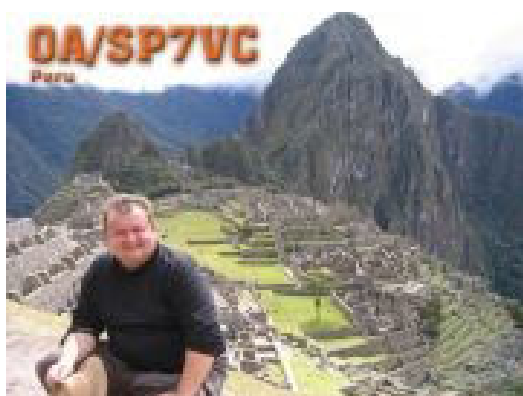
W czerwcu 2012 roku udostępniono w Polsce dla krótkofalowców pasmo **70MHz** (4m) w zakresie 70,100- 70,300 MHz z maksymalną mocą nadawania 20W.

Polscy krótkofalowcy coraz częściej uczestniczą w wyprawach krótkofalarskich (DX-owych) jako operatorzy radiostacji o składzie międzynarodowym. Ekspedycje krótkofalarskie to wyprawy krótkofalowców ze sprzętem i antenami do odległych zakątków świata aby nadawać z tych miejsc i stworzyć okazję pozostałym krótkofalowcom do nawiązania łączności potwierdzonych kartami QSL. Organizują także samodzielnie wyprawy DX-owe łącząc niekiedy hobby z wypoczynkiem. Jednym z nich jest Przemysław Gołembowski **SP7VC**.

(<http://expedition.sp7vc.pl/>)

SP7VC z wizytą w Koninie
u Grzegorza SP3RNZ

Ekspedycja do Peru

qsl-ka z wyprawy na Bałkany

W 2015 roku nastąpiła wymiana pozwoleń radiowych (licencji krótkofalarskich) na używanie urządzeń nadawczo-odbiorczych według zaleceń CEPT. Jest to europejska organizacja powołana do wytwarzania standardów w zakresie telekomunikacji. Pozwolenia te są wydawane na okres dziesięciu lat, pozwalają nadawać z mocą do 500W we wszystkich zakresach częstotliwości dopuszczonych dla amatorów na podstawie świadectwa operatorskiego uznawanego przez wszystkie kraje.

Wymiana pozwoleń została przyjęta przez środowisko krótkofalarskie z wielkim entuzjazmem, gdyż praktycznie otrzymali od dawna postulowane międzynarodowe licencje , które upraszczają wiele formalności szczególnie gdy chce się zmienić miejsce lokalizacji radiostacji lub nadawać z innego kraju.

W lutym 2015 Zarząd Główny PZK zainicjował akcję dyplomową o zasięgu międzynarodowym z okazji **90 rocznicy powstania IARU** oraz **85 rocznicy powołania Polskiego Związku Krótkofalowców.@@**

Służycy ona miała popularyzacji tych jubileuszy i zaktywizowania pracy stacji klubowych, które szkolą przyszłych krótkofalowców. Warunkiem uzyskania okolicznościowego dyplomu i kart qsl było spełnienie określonych w regulaminie warunków. Pracowało kilkanaście stacji okolicznościowych a między innymi **SP85PZK** z Zarządu Głównego i **SQ85PZK** z Turku

Okolicznościowa karta QSL

okolicznościowy baner

Radio w praktyce krótkofalowca

Krótkofalowcy lubią nawiązywać łączności z przyjaciółmi i zupełnie obcymi ludźmi z kraju i z zagranicy, którzy również muszą być licencjonowanymi nadawcami i posiadać urządzenie nadawczo-odbiorcze. Wspierają społeczeństwo zapewniając łączność w nagłych wypadkach, podczas katastrof i klęsk żywiołowych. W każdym społeczeństwie istnieją pisane bądź też zwyczajowe normy postępowania, które sprawiają ,że życie staje się łatwiejsze a ludzie przyjaźniejsi względem siebie. Jeśli o krótkofalowców idzie, to poza regulaminem radiokomunikacyjnym mają też swoje zasady etyczne, tworzone w ciągu całych dziesięcioleci przez doświadczonych nadawców.

Jest to swego rodzaju etyczny kodeks krótkofalarski, zwany powszechnie z angielska **ham spirit** ,wprawdzie niepisany , ale przyjęty przez wszystkich krótkofalowców na całym świecie jako obowiązujący.

Wszyscy doskonale wiedzą , że wspólna pasja radioamatorska stwarza w środowisku szczególne więzi , przy czym nie jest ważne , czy ktoś preferuje wyłącznie DX-y i jest łowcą dyplomów, czy ogranicza się do łączności krajowych bądź kontynentalnych , albo poświęca swój czas pracy konstruktorskiej. Na tym gruncie rodzą się liczne znajomości, zażyłości , długotrwałe przyjaźnie. Nie byłoby to możliwe bez owego ham spirit czyli ducha krótkofalarskiego. Wszystkich krótkofalowców pracujących na pasmach , obowiązuje zwyczajna ludzka uczciwość zarówno wobec regulaminu radiokomunikacyjnego i zwyczajowych przepisów , jak też wobec innych użytkowników eteru. Każdy krótkofalowiec musi mieć świadomość a także stosować ją w praktyce , że żadna z dostępnych częstotliwości nie jest jego prywatną własnością .

W dobrym stylu jest więc przed rozpoczęciem nadawania uważne słuchanie czy ktoś już nie nadaje. Poza tym zanim zawoła się CQ wypada zadać pytanie , czy częstotliwość jest wolna aby nie utrudniać innym łączności

Każdy krótkofalowiec posiada tzw. licencję czyli zezwolenie na posiadanie i używanie urządzenia nadawczo- odbiorczego oraz przypisany znak identyfikacyjny składający się z prefiksu i sufiksu . Prefiks wskazuje kraj np.: **SP** - Polska, **DL**- Niemcy. Znak identyfikacyjny nie może powtórzyć się ani w kraju ani w świecie. Do przeprowadzenia dwustronnej łączności na odległość, amatorzy wykorzystują urządzenia nadawczo-odbiorcze tzw. transceivery produkcji fabrycznej jak i konstrukcji własnej.

ICOM-706MKIIG
trx - produkcji japońskiej

Oprócz fonicznego przesyłania informacji krótkofalowcy nadal komunikują się korzystając z telegrafii CW. Dla ułatwienia pracy został stworzony **slang krótkofalarski i kod Q**. **Slang krótkofalarski** jest to język środowiskowy używany na całym świecie przez krótkofalowców i został stworzony, aby skrócić czas potrzebny na nadanie wiadomości alfabetem Morse'a. Większość wyrazów stworzonych na potrzeby tego slangu to skróty od słów angielskich . Do odczytania większości skrótów występujących w tym slangu wystarczy podstawowa znajomość języka angielskiego. (np.: **CQ**- wywołanie ogólne, **K** -proszę nadawać, **PSE** -proszę, **WX** -pogoda, **RST**-raport, **PWR**-moc, **73**-pозdrowienia, **OK**-wszystko w porządku **CALL**- znak wywoławczy.

Kod Q jest trzyliterowym kodem używanym obecnie w telegrafii i krótkofalarstwie.

Kod Q został wprowadzony do użytku międzynarodowego w roku 1912. Zgodnie z zawartym w Londynie porozumieniem, wprowadzono dla potrzeb łączności ze statkami. Kod ten okazał się na tyle wygodny, że jest ciągle stosowany w łączności radiowej..

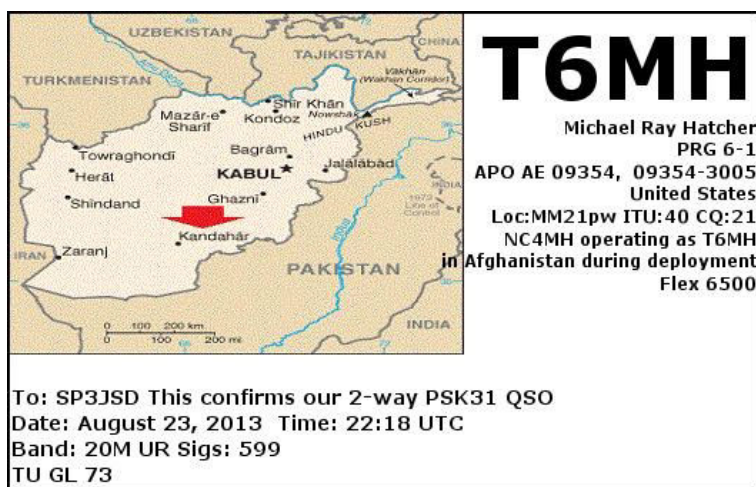
Do łączności amatorskich kod Q wprowadził w latach 30. XX wieku Amerykanin W1UE. Kod ten ułatwiał wymianę informacji pomiędzy amatorami różnych krajów. Kod Q jest zasadniczo przeznaczony do łączności telegraficznej, ale niektóre frazy stosowane są także na fonii. Kod Q służy dla skrócenia czasu podawania najczęściej spotykanych informacji o charakterze operatorskim. Np.: **QRM** -zakłócenia, **QRX** -poczekaј chwilę, **QRZ** -kto mnie woła,

QSL- potwierdzenie odbioru, **QTH**- miejsce nadawania, **QSO**- połączenie, łączność. Wielką zaletą porozumiewania się znakami Morse'a jest daleki zasięg osiągniętych łączności. Przy dobrych warunkach propagacyjnych można łączyć się z amatorami z całego świata i w ten sposób przeprowadzić łączność z egzotycznymi stacjami. **Propagacja fal radiowych** – to rozprzestrzenianie się fal radiowych zależne zarówno od właściwości samych fal (np. częstotliwości, polaryzacji), jak i warunków panujących w środowisku, w którym fale te się rozchodzą.

Kolejnym rodzajem emisji w amatorskiej komunikacji radiowej są emisje cyfrowe, np. **PSK31, SSTV, RTTY, Packet Radio**. Do tego typu łączności potrzebny jest transceiver połączony poprzez interfejs z komputerem z zainstalowanym specjalnym oprogramowaniem. Dzięki PSK31 można przysyłać informacje tekstowe. Przez SSTV zdjęcia (np. karty QSL). Sygnał w zależności od pasma, użytej mocy i warunków propagacyjnych (stanu jonosfery) może dotrzeć do każdego zakątka globu. Dlatego emisje cyfrowe stają się coraz bardziej popularnym sposobem łączności.

Nawiązanie łączności odbywa się według ściśle określonych reguł. Znalezienie rozmówcy rozpoczyna się przez wywołanie ogólne (**CQ**) lub wywołanie określonego znaku. Po wymianie raportów o słyszalności swojego rozmówcy i sile sygnału (**raport RST**) oraz podaniu swojego imienia i miejsca nadawania (**QTH**) przechodzi się do luźnej rozmowy na dowolnie wybrany temat z wyjątkiem drażliwych. Na pasmach amatorskich obowiązuje zasada nie rozmawiania na tematy polityczne i religijne oraz kultura osobista.

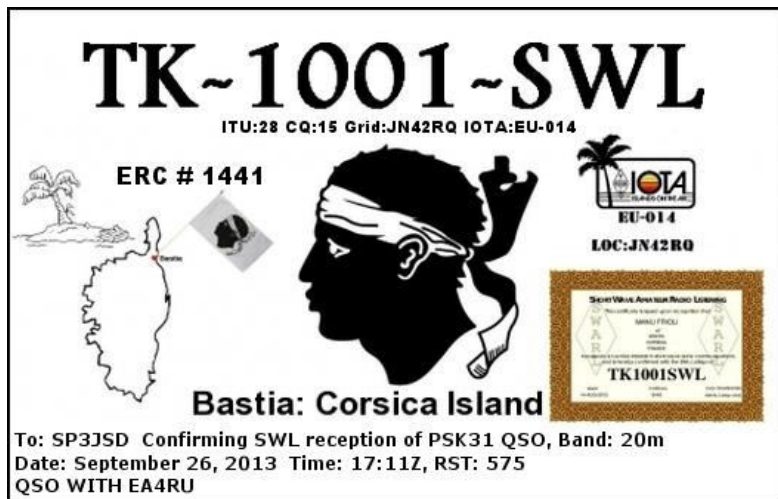
Przed zakończeniem konwersacji krótkofalowcy mogą uzgodnić formę i sposób wysłania kart QSL, będących potwierdzeniem nawiązanej łączności, oraz wymienić zwroty grzecznościowe, pożegnania i życzenia.

Karta qsl potwierdzająca łączność
z Afganistanem
(krótkofalowiec-żołnierz USA)
NC4MH

Łączności nawiązywane są na wydzielonych pasmach (wg tzw. band planu) poczynając od fal krótkich poprzez ultrakrótkie i mikrofałe. Przeprowadzone łączności potwierdzone są przez wymianę kart **QSL**.

Osobną grupę krótkofalowców stanowią nasłuchowcy (**SWL**). Nasłuchowcem (Short Wave Listener) może zostać każdy i nie wymaga to praktycznie większych formalności. Jeśli chcemy otrzymywać potwierdzenia własnych nasłuchów musimy w oddziale terenowym PZK wyrobić sobie tzw. licencję nasłuchową. Otrzymujemy znak składający się z prefiksu **SP**, numeru okręgu, numeru indywidualnego nasłuchowca i skrótu powiatu. (np.: jeżeli mieszkamy w Koninie nasz znak przybiera postać SP3-006KN) Ten znak identyfikuje nas, oraz naszą stację nasłuchową ponieważ nie ma na świecie dwóch jednakowych znaków nasłuchowych. Posiadając znak nasłuchowy możemy otrzymywać i wysyłać do krótkofalowców za pośrednictwem biura QSL swoje karty SWL z raportami o odbiorze ich stacji na własnym lub klubowym sprzęcie odbiorczym.

Karta QSL od nasłuchowca z Korsyki
dla SP3JSD

Geneza krótkofalarstwa w Wielkopolsce Wschodniej

Geograficznie tereny wschodniej Wielkopolski obejmują skraj Pojezierza Kujawskiego i równocześnie równiny Niziny Wielkopolskiej jako części Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Historycznie patrząc Wielkopolska była na okres ponad wieku podzielona między zaborców. Wielkopolska wschodnia została włączona najpierw do Prus a następnie po kongresie wiedeńskim w 1815r. do imperium rosyjskiego będąc jego najbardziej na zachód wysuniętym terytorium. Reszta Wielkopolski była pod zaborem pruskim. Różnice w poziomie życia i rozwoju obu części Wielkopolski wynikające z rządów różnych zaborców jeszcze długo po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku dawały o sobie znać. Wielkopolska Wschodnia miała zaniedbaną infrastrukturę, rolnictwo na niskim poziomie, słabo rozwinięty przemysł drobny i system oświaty. W promieniu 100 km nie było większego ośrodka przemysłowo-naukowego (najbliższe to: Poznań, Bydgoszcz, Łódź). W takich warunkach trudno było oczekiwać aby taki wynalazek jakim było radio i związana z nim dziedzina nauki-radiotechnika wzbudzały zainteresowanie wśród mieszkańców tego regionu, chociaż w roku 1925 powstało Polskie Radio w Warszawie i rok później zaczęło nadawać stały program.

Mimo to w tym czasie w Koninie i okolicy zarejestrowanych było zaledwie kilkanaście odbiorników radiowych. Tylko osoby przybywające z zewnątrz z większych ośrodków mogły się przyczynić do zmiany sytuacji w tym temacie. Takim przykładem jest osoba pana **Henryka Walczyńskiego** który po powrocie w 1925 r. ze Stanów Zjednoczonych, gdzie zetknął się z krótkofalarstwem i zamieszkał w Poznaniu był jednym z najaktywniejszych krótkofalowców ze znakiem wywoławczym **TPKW** a później **SP3KW**. Po roku 1930 zamieszkał w Paprotni koło Konina, gdzie dalej kontynuował swoją pasję (do wybuchu wojny) i jest uznawany za prekursora krótkofalarstwa na terenie Wielkopolski Wschodniej.

Wielkopolskę Wschodnią stanowią powiaty: **kolski, koniński, turecki i słupecki**

Lata powojenne były bardzo trudne dla krótkofalowców w Polsce, i dopiero po reaktywowaniu PZK możliwa była aktywna praca amatorskich radiostacji.

Po II wojnie Światowej Konin był kilkunastotysięcznym miastem powiatowym. Podobnie jak Sępca, Koło i Turek. Pewne ożywienie gospodarcze nastąpiło na przełomie lat 50-tych i 60-tych związane z odkryciem w regionie złóż węgla brunatnego i powstaniem kopalń odkrywkowych w Koninie a później w Turku.

Zwiększyła się liczba ludności i obszar miasta, zaczęły powstawać nowe zakłady pracy, funkcjonować stowarzyszenia i organizacje użyteczności publicznej. Po roku 1950 powołano **Ligę Przyjaciół Żołnierza**, którą przekształcono w 1962 roku w **Ligę Obrony Kraju**. Było to stowarzyszenie o charakterze paramilitarnym i jako organizacja społeczna miała na celu upowszechnianie obronności kraju poprzez akcje szkoleniowe i wychowawcze szczególnie wśród młodzieży. Prowadzono działalność w wielu formach i dziedzinach a szczególnie:

- ośrodki motorowe - nauka jazdy dla obywateli a szczególnie dla przedpoborowych
- radiokluby - zrzeszały amatorów-radiowców w sekcjach: krótkofalarskiej, radiotelegraficznej i technicznej.
- żeglarstwo, modelarstwo, strzelectwo i wiele innych.

Również w Koninie powołano najpierw Zarząd Powiatowy LPŻ a później w 1962 r. Ligi Obrony Kraju przy ul. Zofii Urbanowskiej, gdzie w roku 1965 utworzono radioklub, który otrzymał znak wywoławczy **SP3KJD**. Kierownikiem radioklubu został pracownik etatowy LOK- oficer rez. **Antoni Ordan SP3JHH** a operatorami radiostacji Henryk Rogowski **SP3DPI** i Edward Kumala. Był to pierwszy klub krótkofalarski w Wielkopolsce Wschodniej.

Siedziba Ligii Obrony Kraju i
radioklubu SP3KJD

Wielkopolska Wschodnia to z jednej strony kraina rolnicza , z drugiej znajduje się tu duży ośrodek przemysłowy skupiony przede wszystkim w okolicach Konina. Ośrodek ten zwany „**zagłębem konińskim**” stanowiły: kopalnie węgla brunatnego w Koninie i Turku, zespół elektrowni Pątnów –Adamów -Konin, Huta Aluminium jak również szereg zakładów przemysłowych (takich jak np. „FUGO”-Fabryka Urządzeń Górnictwa Odkrywkowego, „Korund” w Kole czy Mostostal w Słupcy).

Do Konina przyjeżdżali ludzie o różnych zawodach z innych rejonów Polski , którzy znajdowali pracę w przemyśle i zamieszkanie w Koninie. Wcześniej mieli kontakt z krótkofalarstwem lub sami byli krótkofalowcami i dalej chcieli realizować swoje zainteresowania. Wśród nich byli inż. **Mieczysław Kurpisz SP3AKA** i **Gerard Kosecki SP3BGO** , którzy przybyli do Konina z Poznania, gdzie wcześniej działali jako licencjonowani krótkofalowcy w klubie SP3PKK Przy Pałacu Młodzieży w Poznaniu.

Wyżej wymienieni koledzy i kilka osób zainteresowanych radiotechniką i krótkofalarstwem postanowili powołać klub krótkofalarski PZK aby stworzyć bazę do realizacji swych zainteresowań i wyszkolenia nowych krótkofalowców.

W **1963** roku Polski Związek Krótkofalowców uzyskał status stowarzyszenia Wyższej Użyteczności Publicznej co uprawniało go do kierowania całokształtem ruchu krótkofalarskiego w Polsce i reprezentowania go w organizacjach międzynarodowych np.(IARU).

W roku 1968 inż. Kurpisz SP3AKA zakłada klub krótkofalowców przy Technikum Górniczym w którym skupia kilkunastu uczniów tej szkoły. Na początku swej działalności zajmują się nasłuchami innych stacji na odbiorniku na pasmo 3,5MHz dostarczonym przez SP3AKA, jednocześnie prowadzi on kurs z podstaw radiotechniki oraz nauki telegrafii aby przygotować członków klubu do egzaminu na świadectwo uzdolnienia po zdaniu którego mogliby ubiegać się o licencję krótkofalowca i znak wywoławczy.

Egzaminy zdali i otrzymali znaki wywoławcze następujący członkowie klubu:

Zbigniew Cybula **SP3DTB kat I**

Eugeniusz Nowakowski **SP3DTA kat. I**

Stefan Pałka **SP3DSX kat. I** 1968r

W roku **1971** jesienią następuje przeniesienie klubu do innego lokalu ponieważ po wielu staraniach klub otrzymuje lokal i etat instruktorski w Powiatowym Domu Kultury i stanowi Pracownię Radiotechniczną a następnie przyjmuje nazwę **Klub Krótkofalowców Zagłębia Konińskiego SP3PDV**.(licencja 1973r.) Członkowie klubu podjęli prace nad zbudowaniem klubowego urządzenia nadawczo-odbiorczego, kompletując części i dokumentację oraz wykonują antenę typu **G5RV**.

Przeprowadzają pierwsze łączności na zmodernizowanej radiostacji **10RT** + wzmacniacz lampowy na dwóch lampach GU50. Od tego momentu klub SP3PDV jest pierwszym klubem szeroko otwartym dla wszystkich środowisk w mieście a szczególnie dla młodzieży. Jego działalność staje się inspiracją do powstania innych klubów w Wielkopolsce Wschodniej. W roku **1976** powstaje Kolski Klub krótkofalowców **SP3PGZ** w Kole. Powołanie tego klubu spełniło oczekiwania wielu radioamatorów z tego miasta i okolic co uwydatniło się w dynamicznym rozwoju tego klubu.

W wyniku reformy administracyjnej z 1975 r. w Polsce utworzono 19 województw w tym powołano Województwo Konińskie odpowiadające mniej więcej dzisiejszym powiatom: kolskiemu, konińskiemu, słupeckiemu i tureckiemu. W kwietniu **1977** został powołany z inicjatywy ZG PZK **Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Koninie**.

ZOW – Zarząd Oddziału Wojewódzkiego Polskiego Związku Krótkofalowców w Koninie 1977 - 1986

W kwietniu 1977 r. z inicjatywy ZG PZK w Warszawie został powołany ZOW PZK w Koninie, którego zadaniem było koordynowanie wszelkich działań krótkofalarskich w nowopowstałym województwie konińskim, czyli w Wielkopolsce Wschodniej.(powiaty: kolski ,turecki, koniński i słupecki). W skład Zarządu Oddziału weszli : Zbigniew Cybula **SP3DTB**-prezes, Jerzy Żabiński **SP3AXJ**, Mieczysław Kurpisz **SP3AKA** i Marian Grabowski **SP3JSD**- sekretarz i kierownik biura. Priorytetowym zadaniem ZOW PZK było: ułożenie poprawnych stosunków i nawiązanie współpracy z ZW LOK w Koninie , nadanie rangi i znaczenia krótkofalowców w regionie poprzez udział członków klubów w imprezach i uroczystościach państwowych. Do podstawowych zadań Biura ZOW należało: opiniowanie wszelkich wniosków kierowanych przez kluby lub ich członków do Państwowej Inspekcji Radiowej, odprowadzanie składek członkowskich, ewidencja i statystyka krótkofalowców, wystawianie licencji nasłuchowców.

ZOW PZK zgłosił akces do corocznej imprezy o zasięgu ogólnopolskim pod nazwą „**Konińskie Dni Techniki i Jakości**” pod auspicjami Naczelnej Organizacji Technicznej. W czasie trwania tej imprezy uruchamiano okolicznościową radiostację krótkofalową i propagowano tę imprezę w eterze oraz wysyłano korespondentom okolicznościowe karty QSL potwierdzające nawiązanie łączności.

W akcji tej uczestniczyły wszystkie kluby PZK z województwa konińskiego.

Ponieważ Polski Związek Krótkofalowców był jedynym reprezentantem krótkofalowców polskich w instytucjach międzynarodowych a szczególnie w IARU, uznano że wszyscy krótkofalowcy zrzeszeni w radioklubach LOK i ZHP muszą obligatoryjnie być członkami PZK i z tego tytułu odprowadzać składki członkowskie.

ZOW PZK zawarł porozumienie z **ZW LOK** i na jego podstawie składki członkowskie na rzecz PZK za członków radioklubów LOK odprowadzał ZW LOK w Koninie.

Krótkofalowcy zrzeszeni w ZHP opłacali składki do PZK indywidualnie.

Następnym przedsięwzięciem ZOW PZK był zakup z ZG PZK w Warszawie 7 szt konwerterów 144MHz oraz 4 szt. anten Yagi 144MHz wg SP6LB 9 elementów. (14.02.1978 r.)

Był to okres wzrostu zainteresowania UKF-ami a szczególnie pasmem 144MHz. Konwertery były zbudowane na tranzystorach polowych 2SK41 i posiadały zadawalające parametry.

Rozdysponowano je wśród członków klubów : SP3PDV, SP3PGZ.

Następnie wystąpiono do ZG PZK o przekazanie przyrządów pomiarowych w celu zorganizowania laboratorium pomiarowego. Laboratorium takie zorganizowano w lokalu klubu SP3PMA, gdzie mieściło się biuro ZOW PZK i było ono dostępne dla każdego krótkofalowca a nawet można było wypożyczyć niektóre przyrządy pomiarowe. Laboratorium dysponowało takimi przyrządami jak: licznik częstotliwości PFL do 200MHz, generator w.cz. do 134MHz, multimetr UM4, multimetr Meratronik, GDO-kf, GDO-ukf, zasilacz 30V/10A, reflektometr KF.

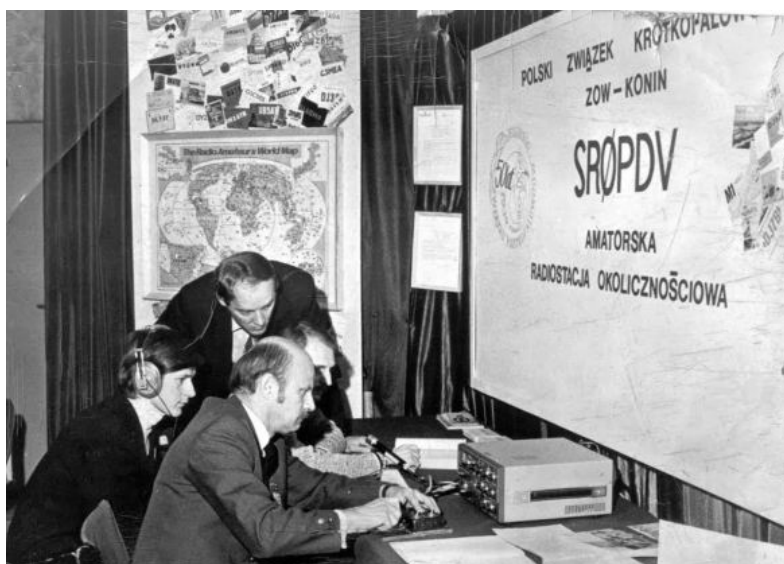
Imprezy zorganizowane przez ZOW PZK

1980 – III Konińskie Dni Techniki oraz 50lat PZK. Radiostacja okolicznościowa pod znakiem **SR0PDV** zainstalowana w Górnicy Domu Kultury „Oskard”

Okolicznosciowa karta QSL.

Przy radiostacji SP3CSD i SP3 MIH

Przy radiostacji **SP3AKA** - nadaje telegrafią

Radiostacja uruchomiona pod znakiem **SP0PDV**
Pracowano na transiwerze **FT101Z**.

13 grudnia 1981 r. działalność krótkofalarską ograniczyły restrykcje wynikające z wprowadzenia stanu wojennego. Wszyscy krótkofalowcy i kluby były zobowiązane do zdania sprzętu nadawczego. Jednak działalność klubowa i funkcjonowanie biura ZOW PZK nie zostały ograniczone. Nieobecność na falach eteru nie spowodowała obniżenia aktywności w pracy klubowej. W tym czasie wielu kolegów podniosło swój poziom umiejętności krótkofalarskich zaraz po wydaniu pierwszych licencji słychać ich było na wszystkich pasmach amatorskich. Jesienią 1983 r. po złożeniu wniosku i weryfikacji reaktywowano dawne zezwolenia na używanie urządzeń nadawczo-odbiorczych z tym samym znakiem wywoławczym .

21.10.1983r.- W GDK „Oskard” prezes klubu SP3PDV Mieczysław Kurpisz SP3AKA przy współdziałaniu ZOW zorganizował akademię z okazji **10 lecia klubu SP3PDV** i otwarcia nowego lokalu klubowego. Na akademii tej przedstawiono zebranym nestora krótkofalarstwa na Ziemi Konińskiej **Henryka Walczyńskiego** i wręczono mu reaktywowaną licencję krótkofalarską ze znakiem **SP3OCM**. oraz list gratulacyjny od wojewody konińskiego. Były również odznaczenia dla najaktywniejszych krótkofalowców i tak :

„Zasłużony dla miasta Konina” otrzymali- Marian Grabowski **SP3JSD**, Jerzy Żabiński **SP3AXJ** Zbigniew Cybuła **SP3DTB**, Roman Janaszkiwicz **SP3MIH**. **„Zasłużony dla Województwa Konińskiego”** otrzymał Mieczysław Kurpisz **SP3AKA**.

Odznaczani **SP3DTB**, **SP3MIH** i **SP3JSD**

1984- **SP0WSN** – z okazji 40 lecia PRL z inicjatywy kol. SP3DTB i SP3MIH uruchomiono radiostację okolicznościową pod nazwą „**40 lat w służbie narodu**”- pracowano na trx **TS520** pożyczonego z klubu SP3KJD. Wydruk okolicznościowych kart QSL sfinansował ZOW PZK.

Okolicznościowa karta QSL

1984 lipiec – XI Mistrzostwa Polski Amatorskiej Radiolokacji Sportowej we Wrześni

Mistrzostwa ,które odbyły się od 5 do 8 lipca we Wrześni, były zorganizowane w ramach przedsięwzięć podejmowanych dla uczczenia 40-lecia PRL, przez Polski Klub ARS pod patronatem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu.W mistrzostwach startowało **165** zawodników i zawodniczek reprezentujących **20** województw Polski, z klubów PZK, LOK, ZHP.

W tej liczbie była także 7-mio osobowa drużyna z **NRD**. Drużynę województwa konińskiego stanowili zawodnicy z klubów LOK, ZHP-Słupca i PZK a kierownikiem drużyny był Marian Grabowski SP3JSD.

.Zawody były rozgrywane w lasach koło Wrześni, w terenie urozmaiconym o średnim stopniu trudności a dystans trasy wynosił około 5km. Drużyna zajęła 7 miejsce drużynowo ale w poszczególnych kategoriach wyniki były następujące: juniorzy 144MHz -**Tomasz Grzymiski** (LOK) był 4, młodzicy-3,5MHz- **Robert Skowroński**(LOK) był 1. Bardzo dobrze spisały się kobiety : w kategorii 3,5MHz – **Daria Wołosz** (ZHP) była 3, w kategorii 144MHz- **Agnieszka Gizelska** (ZHP) była 2.

20-29 X 1984 r. **VII Konińskie Dni Techniki** – ZOW PZK podjął uchwałę, że będą to dni aktywności stacji klubowych PZK województwa konińskiego - **SP3PMA, SP3PDV, SP3PGZ**. pod hasłem „**Młodość,Postęp,Technika**”. Radiostacja wiodąca z klubu SP3PMA zainstalowana była w klubie „**Hutnik**”- łączności potwierdzano kartą okolicznościową QSL oraz plakieta metalową . Wyposażenie stacji było następujące: transiwer wg SP3JDZ , antena

Pamiątkowa plakieta (aluminiowa) potwierdzająca QSO z trzema stacjami klubowymi.

20 styczeń 1985 – Zarząd ZOW PZK został zaproszony na Wieczornicę Jubileuszową „40 lat Kopalni Węgla Brunatnego Konin” zorganizowaną przez klub „Górnik” SP3PDV przy GDK „Oskard” w Koninie. W czasie wieczornicy pracowała radiostacja okolicznościowa na sprzęcie klubowym (FT101Z) - operatorami byli młodzi członkowie klubu (Tadeusz Trębacz -SP3OCC , Janusz Kaźmierczak-SP3OCE) - wydrukowano okolicznościową kartę QSL.

1945 1985

40 LAT PRACY KWB „KONIN”

WIECZORNICA JUBILEUSZOWA
20 STYCZEŃ 1985

KLUB KRÓTKOPALOWCÓW
„GÓRNIK”
PRZY GDK „OSKARD” KOPALNI „KONIN”

SP3PDV

TO RADIO: SP3PMA/3 CFM QSO:

DATE	UTC	MHZ	MODE	RS
20 styczeń 1985	1212	5.3	SSB	59

TNX FER QSO,73: 2619 3DTB

**KALENDARIUM ROZWOJU
KOPALNI WĘGLA BRUNATNEGO „KONIN”**

1926 — pierwsze publikacje prej. Arnolda Sarjusza Makowskiego określające zasoby węgla brunatnego w rejonie Konina

1940 — rozpoczęcie budowy kopalni odkrywkowej Morzysław i fabryki brykietów

1945 — 20 styczeń — przejęcie kopalni przez polskich robotników

1945 — kwiecień — wydobycie pierwszych ton węgla brunatnego

1946 — 28 sierpień — uruchomienie Brykietowni

1951 — 1954 budowa Odkrywki Nieśluz

1953 — 1958 budowa Odkrywki Godawice

1957 — 1962 budowa Odkrywki Pątnów

1958 — 1962 budowa Głównych Warsztatów Naprawczych Kopalni w Marantowie

1962 — 1965 budowa Odkrywki Kazimierz

1965 — 1971 budowa Odkrywki Józwin

1966 — Wydzielenie Głównych Warsztatów Naprawczych z organizacji Kopalni i utworzenie odrębnego przedsiębiorstwa pn. Konińskie Zakłady Naprawcze — obecnie Fabryka Urządzeń Górniczo Odkrywkowego

1972 — 1974 — budowa Ośrodka Warsztatowego w Kleczewie

1978 — dalsze wiercenia poszukiwawcze i udokumentowanie nowych złóż węgla brunatnego w Lubstowie

1979 — 22 lutego podjęcie uchwały nr 38/79 przez Radę Ministrów w sprawie prac przygotowawczych związanych z rozbudową KWB — Konin w rejonie Lubstowa

1979 — 24 maj — 10 czerwiec — transport koparki SRs 1200/1 z Odkrywki Józwin na Odkrywkę Lubstów w budowie

1979 — 12 września — uruchomienie pierwszego układu KTZ na Odkrywkę Lubstów w budowie

1979 — 1 grudnia — dotarcie upadówą Nr 1 do pokładu węgla na Odkrywkę Lubstów w budowie

1980 — 27 marzec — wyprodukowanie 4,0 mln tony brykietu w historii Brykietowni

1982 — 16 kwietnia — odkrycie przez koparkę SRs 1200/1 stropu pokładu węgla na Odkrywkę Lubstów w budowie

**KOPALNIA
WĘGLA BRUNATNEGO
*KONIN***

PZGMK 4—981/82—2000

1985 – VIII Konińskie Dni Techniki – radiostacja okolicznościowa obsługiwana przez operatorów z klubu SP3PDV.

POLAND

SP3PDV

QTH KONIN

NOT

VIII KONIŃSKIE DNI TECHNIKI — KONIN '85

CONFIRMING TWO WAY QSO						KN FOR SP-A	
TO RADIO	DATE	UTC	MHZ	MODE	RST	LOC.	JO 82 DF
SP37SD	86 02.19	1426	145	F3	59	RIG:	10260E
						ANT:	SP6LB

TNX FER QSO PSE QSL VY 73 OP. *Starek*

USP Z-3 Turak, z. 1907-85 S-25-161 n. 550

1985- wiosna- Udział w zawodach amatorskiej radiolokacji sportowej zorganizowanych przez Sp-nię Mieszkaniową w Gostyniu. ZOW PZK powołał drużynę z sekcji ARS klubu SP3PMA w składzie : Przemysław Kurpisz, Daniel Marciniak, Jan Mariański. Drużyna zdobyła puchar i dyplom za zajęcie III -go miejsca .

1985 – III Zjazd ZOW PZK - w klubie osiedlowym „Drużba” wybrano zarząd w składzie:
Jerzy Żabiński **SP3AXJ** - prezes, Andrzej Pilarski **SP3FCO** - członek, Grzegorz Walichnowski **SP3CSD** - członek, Marian Grabowski **SP3JSD** – sekretarz, kierownik biura ZOW PZK.

Z okazji zjazdu przez 3 dni czynna była radiostacja okolicznościowa **SP3PMA/3** wyposażona w transiwer wg SP3JDZ, wzmacniacz na dwóch lampach GU50 i antenę dipol na 3,5MHz. Na UKF-ie pracował **SP3IMM** na własnym urządzeniu firmy ICOM IC- 260E.

Przy radiostacji UKF-Staszek **SP3IMM**, przy KF-Marian **SP3JSD**

W międzyczasie powstały nowe kluby: wrzesień 1983 r.-**SP3PMA** przy Konińskiej Sp-ni **Mieszkaniowej** (11 piętro wieżowca przy ul. Zakole 3).

Również Liga Obrony Kraju wykazuje w tym okresie wzmoczoną aktywność i powołuje radiokluby:

SP3KXK – radioklub przy „Mostostalu Konin” z siedzibą w Kazimierzu Biskupim
-operatorem stacji był doświadczony krótkofalowiec inż Alfred Staliński **SP3DUD**.

SP3KXC – radioklub przy jednostce wojskowej w Witkowie.

SP3KVE – maj 1985r.- klub krótkofalowców przy Sp-ni Mieszkaniowej „Zatorze”
znak ten wcześniej miał klub przy Zakładach Mięsnych w Kole, który został zlikwidowany z uwagi na brak radiooperatorów klubowej radiostacji

SP3KWA – Radioklub przy Sp-ni Mieszkaniowej „Tęcza” w Turku. -operatorami radiostacji byli : Serafin Władysław **SP3OKT**, Krzysztofowicz Sławomir **SP3OKS**, Janiszewski Marian **SP3OKR**.

W **1986** roku w ZOW PZK w Koninie zarejestrowanych było 60 nadawców i 14 nasłuchowców zrzeszonych w 8 klubach

Biuro Zarządu Wojewódzkiego PZK w Koninie funkcjonowało do lipca 1986 r – kiedy to dotychczasowy kierownik biura kolega Marian Grabowski **SP3JSD** złożył do Zarządu Głównego PZK w Warszawie rezygnację z funkcji z powodu wyjazdu na kontrakt do Iraku .

Dotychczasowy Zarząd Oddziału PZK w Koninie w 1988r w porozumieniu z ZG PZK postanowił przekazać posiadany sprzęt, aparaturę i dokumentację Oddziału do ZOW PZK w Poznaniu, który przejął obsługę krótkofalowców z regionu konińskiego. To rozwiązanie spowodowało stopniowy brak koordynacji wspólnych działań między klubami. Zaważyło też na osłabieniu relacji i współpracy między LOK i PZK w regionie co odbiło się na aktywności klubów. Zaniechano całkowicie działalności w zakresie ARS (amatorska radiolokacja sportowa) mimo posiadania sprzętu do treningów. Dotyczy to klubów SP3PMA i SP3ZAL.

Przemiany ustrojowe po roku 1989 wniosły również zmiany organizacyjne w PZK . Nastąpiły zmiany w statucie związku z których wynikało , że **członkowie związku mogą funkcjonować bez konieczności zrzeszania się w oddziałach a nawet w klubach.**

1992- Pierwsze eksperymentalne łączności w Polsce w pasmie **50MHz** – i tu krótkofalowcy konińscy wykazali się nie tylko inwencją twórczą (wykonali urządzenia na to pasmo)ale także szczególną aktywnością i osiągnięciami. Wyróżnić tu należy : **SP3UCA, SP3RNZ , SP2DMB, SP3JSD, SP3OCC , SP3IMM.**

1996 – XIII Zjazd Krajowy PZK w Koninie.

Krótkofalowcy konińscy pod przewodnictwem Andrzeja Pilarskiego **SP3FCO** byli współorganizatorami tego zjazdu, uruchomili radiostację okolicznościową oraz zapewnili obsługę zjazdu. Na zjeździe tym przyjęto nowy, poprawiony statut Związku oraz wręczono odznaczenia honorowe zasłużonym krótkofalowcom między innymi Tadeuszowi Karolczakowi **SP2AO** .

Zjazd Krajowy PZK- przy radiostacji SP3SLO

Konin był stolicą województwa konińskiego w latach 1975–1998. Od 1 stycznia 1999 r. jest miastem na prawach powiatu i siedzibą powiatu konińskiego. Kolejna reforma administracyjna przywróciła te ziemie Wielkopolsce .

Wejście w XXI wiek krótkofalowcy Wielkopolski Wschodniej mieli bardzo dynamiczne i efektywne w zakresie realizacji zobowiązań statutowych.

Klub [SP3PMA](#) po zmianie lokalu, zakupieniu i zainstalowaniu nowych anten i użyczeniu transiwera ICOM-751 i wzmacniacza 500W przez kol. Przemysława Kurpisza [SP3SLO](#) mając bardzo dobrych operatorów aktywny jest na wszystkich pasmach krótkofalowych i bierze udział we wszystkich prestiżowych zawodach zajmując czołowe lokaty czego dowodem są liczne dyplomy i puchary. Podobną dynamikę daje się zauważyć w działalności klubów: [SP3PGZ](#) i [SP3KWA](#).

Łatwość w nabyciu fabrycznych urządzeń nadawczo-odbiorczych spowodowało pojawienie się w eterze wielu stacji indywidualnych, które poprzez swą aktywność oraz biorąc udział w zawodach przyczyniały się do pozytywnych opinii o krótkofalarstwie w Wielkopolsce Wsch. Stymulatorem do efektywniejszej działalności było zgłoszenie przynależności do [Oddziału Terenowego PZK nr. 27 Południowej Wielkopolski](#) z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim.

Do Oddziału należą kluby z: Kępna, Kalisza, Turku, Ostrowa, Leszna, Jarocina, Koła i Konina.

Ta przynależność i częsty kontakt z innymi klubami i krótkofalowcami spowodował zdrową rywalizację między klubami. W Zarządzie Oddziału aktywnie działają krótkofalowcy z Konina (SP3RNZ-QSL manager, SP3SLO- komisja rewizyjna i inni).

Okolo roku 2000 Polacy uzyskali dostęp do Internetu a krótkofalowcy wykorzystali go do rozwoju swego hobby a szczególnie do usprawnienia czynności operatorskich takich jak logowanie łączności i prowadzenie dziennika łączności już nie w formie papierowej lecz na nośniku elektronicznym. Potrafili wykorzystać oprogramowanie do emisji cyfrowych np.: BPSK. Do pracy emisjami cyfrowymi wystarczy prosty interfejs i komputer z kartą dźwiękową.

Po roku 2007 w środowisku krótkofalarskim wytworzyło się zapotrzebowanie na spotkania mające na celu integrację środowiska, wymianę doświadczeń i poznanie kolegów z którymi nawiązywało się łączności. Dlatego 3 oddziały PZK organizują coroczną imprezę pod nazwą **Spotkania Krótkofalowców „ŁOŚ”**. Popularna 2 dniowa impreza gromadząca miłośników radia. Krótkofalowcy z Wielkopolski Wschodniej biorą w niej również udział.(SP2DMB , SP3OCC)

„ŁOŚ” – zlot krótkofalowców z całej Polski

Od 2012 r. corocznie we wrześniu organizowany jest **Zjazd Techniczny Krótkofalowców** w Burzeninie. Celem tego Zjazdu jest propagowanie nowoczesnych rozwiązań i projektów krótkofalarskich, wykłady na temat najnowszych technik i rozwiązań w radiotechnice i elektronice. Jest też giełda części elektronicznych i sprzętu krótkofalarskiego. Ta impreza cieszy się szczególnym zainteresowaniem krótkofalowców regionu konińskiego. Stałymi bywalcami są : SP2DMB , SP3JSD, SP3OKS , SP3OCC, SP3CSD oraz członkowie klubu SP3KWA z Turku , którzy przyjeżdżają radiostacją wojskową R-140 i demonstrują zebrany sprzęt na tej pozyskanej z demobilu radiostacji.

Kolega Piotr SP2DMB organizuje stoisko na którym prezentuje własne konstrukcje i sprzedaje urządzenia krótkofalarskie , które sam wykonał. Stoisko cieszy się zawsze dużym zainteresowaniem

W czerwcu 2012 udostępniono w Polsce dla krótkofalowców pasmo **70MHz (4m)** w zakresie 70.100- 70.300 MHz z maksymalną mocą nadawania 20W.

tu wyróżnili się członkowie klubu SP3PMA którzy bardzo szybko uruchomili się w tym paśmie wykonując transwertery do trx KF i anteny . Na szczególne wyróżnienie zasługują Grzegorz **SP3RNZ** i Tadeusz **SP3OCC** którzy należą do czołówki w rankingu osiągnięć na tym paśmie w Polsce.

Walne zgromadzenie Oddziału Terenowego nr. 27 PZK w Ostrowie w 2016r.

W lutym 1985 roku uchwała ZGPZK powołano klub specjalistyczny SP-OTC (Old Timers Club) zrzeszający krótkofalowców z minimum 25 letnim stażem. Jednym z najaktywniejszych członków tego elitarnego klubu jest Andrzej Pilarski SP3FCO organizator 4 zjazdów klubu w Ślesinie. Obecnie prezesem klubu jest Grzegorz Walichnowski SP3CSD z Koła. Na zjeździe w Giewartowie członkami klubu z naszego regionu zostali : Tadeusz Trębacz SP3OCC , Witold Buszkiewicz SP3JDZ , Marian Grabowski SP3JSD.

IX Zjazd SP-OTC w Ślesinie 1997 r.

Zjazd SP-OTC w Giewartowie 2017r.

Witold SP3JDZ i Marian SP3JSD
nowi członkowie klubu z Wilkp. Wsch.

Kluby PZK i radiokluby LOK

SP3PDV

Klub Krótkofalowców Zagłębia Konińskiego z siedzibą w Powiatowym Domu Kultury w Koninie został powołany wiosną 1972 roku z inicjatywy inż. Mieczysława Kurpisa **SP3AKA** i Gerarda Koseckiego **SP3BGO**, którzy przybyli do Konina z Poznania, gdzie wcześniej działali jako licencjonowani krótkofalowcy w klubie SP3PKK przy Pałacu Młodzieży w Poznaniu. Wcześniej SP3AKA zorganizował klub nasłuchowców przy Technikum Górniczym, przygotował do egzaminu na licencję krótkofalarską grupę uczniów, którzy zdali egzamin i otrzymali licencje

i znaki wywoławcze (1968r). Byli to: Zbigniew Cebula **SP3DTB kat I**, Eugeniusz Nowakowski **SP3DTA kat. I** i **Stefan Pałka SP3DSX kat.I** – stanowili oni kadre nowopowstałego klubu. Zarząd klubu stanowili: SP3AKA, SP3BGO, SP3DTB, a na sekretarza powołano Bogdana Madajczaka.

Członkowie klubu podjęli prace nad zbudowaniem klubowego urządzenia nadawczo-odbiorczego kompletując części i dokumentację oraz wykonali i zawiesili antenę typu **G5RV**. W 1973 roku klub uzyskuje licencję kat. I i znak **SP3PDV**. W wyniku starań kolegi Gerarda SP3BGO ZOW PZK w Poznaniu przekazuje klubowi radiostację wojskową typu **10RT**. Po przeróbkach i wykonaniu zasilacza oraz wzmacniacza mocy na dwóch lampach **GU50** członkowie klubu mogli rozpocząć nadawanie i przeprowadzać łączności z innymi krótkofalowcami w paśmie **3,5MHz** modulacją **AM i CW**.

Ponieważ 10RT pozwalała pracować tylko pod koniec pasma amatorskiego (3,750MHz) klub otrzymał Radiostację **RBM-1**, która po przystosowaniu pozwalała pracować w całym paśmie.

Od tego momentu klub **SP3PDV** jest aktywny w eterze i jest pierwszym klubem szeroko otwartym dla wszystkich środowisk w mieście a szczególnie dla młodzieży. Wiosną 1974 do klubu zapisuje się Andrzej Pilarski **SP3FCO**, który wcześniej był operatorem w klubie SP3KJD. Jesienią 1975 r. członkami klubu zostają Marian Grabowski **SP3JSD**,

Jerzy Żabiński **SP3AXJ**, Jerzy Cichy **SP3BEK** i Witold Buszkiewicz **SP3JDZ**. Działalność klubu jest pozytywnie oceniona przez dyrekcję Powiatowego Domu Kultury, która przydziela dwa etaty instruktorskie dla Andrzeja Pilarskiego SP3FCO jako prezesa Klubu (1974-1976) i Mariana Grabowskiego SP3JSD który zajmował się szkoleniem młodzieży. (1975-1977). W 1974 r. członkowie klubu (SP3DTB, SP3FCO, SP3BGO) złożyli wizytę w zaprzyjaźnionym klubie krótkofalowców w mieście Nahod w Czechosłowacji, później była rewizyta w klubie SP3PDV.

Reforma administracyjna wprowadzona w roku 1975 spowodowała, że wszystkie instytucje w mieście otrzymały rangę wojewódzką i nowe zakresy działania w tym również Dom Kultury. Nastąpiła zmiana dyrekcji, zaplanowano remont budynku a lokal zajmowany przez klub został przeznaczony dla administracji. W takiej sytuacji zasugerowano klubowi poszukiwanie innego lokalu. Koledzy SP3DTB i SP3JSD podjęli rozmowy z Konińską Spółdzielnią Mieszkaniową w celu pozyskania lokalu i przeniesienia klubu.

Reforma administracyjna dotyczyła również Polskiego Związku Krótkofalowców. W nowopowstałych województwach powołano **Zarządy Oddziałów Wojewódzkich** także w Koninie. (IV 1977).

W maju 1977 r. nastąpiła przeprowadzka klubu do pozyskanego lokalu od KSM. Lokal ten jednak nie spełniał oczekiwanych warunków (piwnica, problemy z poprowadzeniem kabla antenowego) i był traktowany jako lokal tymczasowy. Jednak i w tych warunkach odbywały się zajęcia klubowe a nawet uruchomiono trzy pierwsze radiostacje na pasmo UKF-144MHz.

W tym czasie ZOW PZK otrzymał wycofane z resortu MSW aparaturę pomiarową i radiotelefony lampowe UKF typu R2431.
(odbiornik na lampie ECC88 nadajnik 10W na lampie QQE03/12) które właśnie tu w klubie zostały przystosowane dla potrzeb krótkofalarskich i przestrojone na pasmo amatorskie **144MHz** wg koncepcji kol. Zbyszka SP3DTB. Nadajnik z regulowaną falą nośną na kwarcu a odbiornik z przestrajaniem VFO. Pierwszy przestrojony egzemplarz otrzymał kol. **SP3AXJ** a próbę i pierwsze qso wykonano ze stacją **SP3BEK**.

W marcu 1979 r. klub otrzymał od KSM nowy lokal przy ul. Zakole 3 w wieżowcu na 11 piętrze, w którym mieściło się także biuro ZOW PZK. Było to idealne miejsce do pracy na UKF jak i na KF, gdyż były tam bardzo dobre warunki do instalacji anten. Instruktorem w klubie na etacie Spółdzielni oraz kierownikiem biura ZOW PZK został Marian Grabowski **SP3JSD**.

Klub dysponował odbiornikiem nasłuchowym **RFT188** na którym członkowie klubu dokonywali nasłuchy stacji amatorskich . Zawieszono antenę między wieżowcami typu dipol półfalowy na 3,5MHz. Do klubu zaczęła napływać młodzież z okolicznych szkół. ZOW PZK wydał pierwsze licencje nasłuchowe dla członków klubu między innymi dla: Grzegorz Dobrychłop **SP006KN**- później **SP3RNZ**, Maciej Nowak **SP004KN**- **SP3RAL**, Jacek Urbański **SP017KN** – **SP3VSC**, Tadeusz Trębacz **SP002KN**- **SP3OCC**.

Uruchomiono radiostację na UKF przestrojony radiotelefon R2431 + 4 elementowa antena typu Yagi. Na tym sprzęcie pod nadzorem instruktora członkowie klubu wykonywali swoje pierwsze łączności a nawet brali udział w zawodach.

Spotkanie krótkofalowców – wędkarzy w Gosławicach od lewej: **SP3DTB** , **SP2DKS** i **SP3MYT** siedzą : **SP3AXJ**, **SP3FCO**.

We wrześniu 1980 r. z inicjatywy kol. SP3AKA klub otrzymał lokal w Górnicyim Domu Kultury „Oskard” w Koninie. W tej sytuacji ZOW PZK zdecydował, że klub **SP3PDV** przenosi się do nowego lokalu i przyjmuje nazwę **Klub Krótkofalowców „Górnik”** a w lokalu na Zakolu 3 powstanie nowy klub przy **Konińskiej Spółdzielni Mieszkaniowej SP3PMA**.

Prezesem klubu **SP3PDV** został Mieczysław Kurpisz **SP3AKA**.

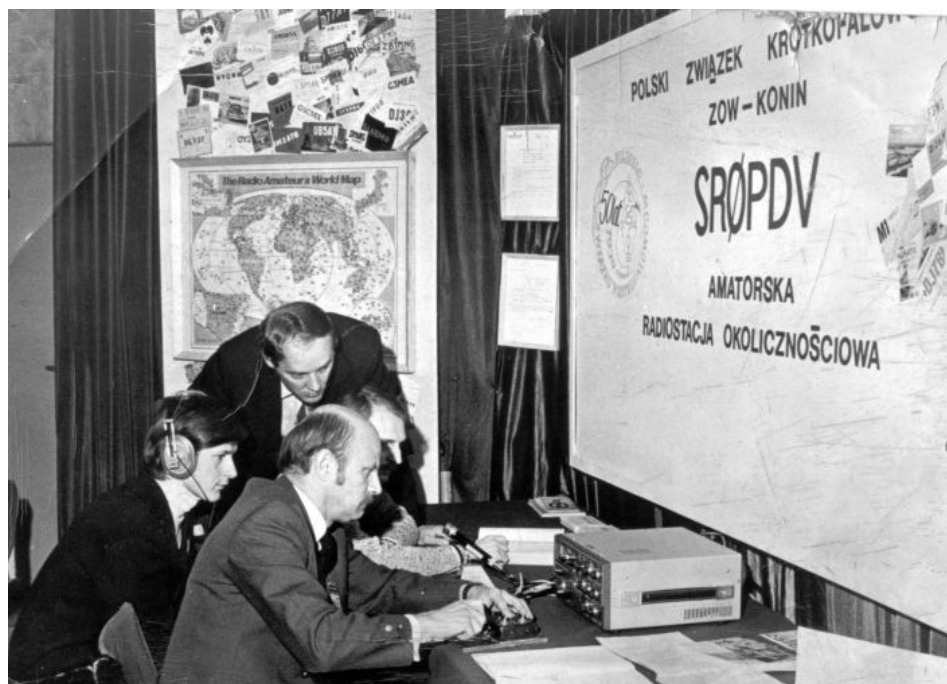
Wykonano i zawieszono antenę typu **Windom VS1AA** a pracowano na radiostacji zaprojektowanej i wykonanej przez **SP3AKA** – nadajnik na dwóch lampach EL34 o mocy około 50W.

Do najaktywniejszych członków klubu należeli: **SP3AXJ**, **SP3FCO**, **SP3DTB**, **SP3MYT**- Juszcak Grzegorz, **SP3BEK**- Jerzy Cichy, **SP3MYR**- Andrzej Trzuskołas. Byli oni pracownikami Kopalni Węgla Brunatnego lub kiedyś tam pracowali.

Przy radiostacji klubowej **SP3FCO** i **SP3AKA** testują nowo zbudowany transiver w zawodach z okazji "**Barbórki**"

W czerwcu 1980 r. klub przy wsparciu ZOW PZK przystąpił do imprezy o zasięgu wojewódzkim –**III Konińskie Dni Techniki** organizowane pod patronatem **Naczelnej Organizacji Technicznej**. Klub uruchomił radiostację okolicznościową pod znakiem **SR0PDV** w Górnicyim Domu Kultury "**Oskard**". Pracowano na transiverze **TS520** pożyczonym z klubu **SP3KJD** i wykonano ponad **500** qso , które zostały potwierdzone okolicznościową kartą QSL z naklejonym okolicznościowym znaczkiem z okazji **50-lecia PZK**.

Przy radiostacji **SP3AKA**, **SP3JSD**, **SP3DTB** i **SP3ENQ**

W czerwcu 1981r. odbyła się podobna impreza pod hasłem **Konińskie Dni Techniki i Jakości-Konin:81** w której klub również uruchomił stację pod okolicznościowym znakiem **SP0PDV** pracując na trx **FT101Z** zakupionym przez **KWB Konin**.

W Górnicy Domu Kultury „Oskard” w ramach „Dni Techniki” zorganizowano wystawę klubu krótkofalowców.

KAWI Fot. A. Moś

W grudniu 1981r. wskutek wprowadzenia stanu wojennego klub musiał wprowadzić ograniczenia w swej działalności i zdać w depozyt sprzęt nadawczy. Nieobecność na pasmach amatorskich nie spowodowała jednak obniżenia aktywności w pracy klubowej. W tym czasie wielu kolegów doskonaliło swe umiejętności krótkofalarskie.

Po zniesieniu restrykcji stanu wojennego i otrzymaniu nowego zezwolenia na posiadanie urządzeń nadawczych klub przystąpił w październiku 1983r. do zorganizowania **Wieczornicy Krótkofalarskiej w Górnicy Domu Kultury „Oskard”**. Wieczornicę zorganizowano z okazji **10-cio lecia klubu SP3PDV**, otwarcia lokalu klubowego po remoncie oraz była to okazja do wręczenia odznaczeń regionalnych **„Zasłużony dla miasta Konina”** i **„Zasłużony dla województwa konińskiego”**. Odznaczenia otrzymali: Mieczysław Kurpisz **SP3AKA**, Marian Grabowski **SP3JSD**, Zbigniew Cybuła **SP3DTB**, Roman Janaszkiwicz **SP3MIH.**, Jerzy Żabiński **SP3AXJ**.

Odznaczani: **SP3AKA, SP3AXJ.**

Wieczornica ta wpłynęła na integrację środowiska krótkofalarskiego, byli na nią zaproszeni wszyscy krótkofalowcy z województwa konińskiego, sympatycy krótkofalarstwa oraz nestor krótkofalarstwa w Polsce mieszkający w Paprotni koło Konina pan **Henryk Walczyński ex SP3KW**, który udostępnił na wystawę czasopisma krótkofalarskie i karty qsl z lat 20 i 30-tych.

Przez cały wieczór pracowała radiostacja pod okolicznościowym znakiem **SP0PDV** a atrakcją dla zwiedzających była praca operatorska kol. **SP3MEY**, który prowadził łączności na telegrafii (CW).

Wieczornica i zaproszeni goście

20-29 października 1984 - VII Konińskie Dni Techniki pod hasłem „Młodość, Postęp, Technika” – klub bierze udział w dniach aktywności eterowej radiostacji klubowych **SP0PMA**, **SP3PDV** i **SP3PGZ**. Każda stacja, która nawiązała łączność z tymi stacjami otrzymywała pamiątkową metalową plakietkę i okolicznościową kartę QSL.

20 styczeń 1985 - Wieczornica Jubileuszowa „40 lat KWB Konin”, praca radiostacji **SP3PDV**.

1945 1985

40 LAT PRACY KWB „KONIN”

WIECZORNICA JUBILEUSZOWA
20 STYCZEŃ 1985

KLUB KRÓTKOPALOWCÓW
„GÓRNIK”
PRZY GDE „OSKARD” KOPALNI „KONIN”

SP3PDV

TO RADIO: SP3PMA/3 CFM QSO:

DATE	UTC	MHZ	MODE	RS
20 styczeń 1985	212	5.5	SSB	59

TNX FER QSO:73 2619 307A

KALENDARIUM ROZWOJU
KOPALNI WĘGLA BRUNATNEGO „KONIN”

1926 — pierwsze publikacje prof. Arnolda Sarjusza Makowskiego określające zasoby węgla brunatnego w rejonie Konina

1940 — rozpoczęcie budowy kopalni odkrywkowej Moczyłów i fabryki bekytów

1945 — 20 stycznia — przejście kopalni przez polskich robotników

1945 — kwiecień — wydobyte pierwszych ton węgla brunatnego

1946 — 28 sierpień — uruchomienie Brykietowni

1951 — 1954 budowa Odkrywy Niedole

1953 — 1958 budowa Odkrywy Golańce

1957 — 1962 budowa Odkrywy Patnów

1958 — 1962 budowa Głównych Warsztatów Naprawczych Kopalni w Marzannie

1962 — 1965 budowa Odkrywy Kazimierz

1965 — 1971 budowa Odkrywy Józwin

1966 — Wydzielenie Głównych Warsztatów Naprawczych z organizacji Kopalni i utworzenie odrębnego przedsiębiorstwa pn. Konińskie Zakłady Naprawcze — obecnie Fabryka Urządzeń Górniczych Odkrywkowego

1972 — 1974 — budowa Ośrodka Warsztatowego w Kłoczewie

1978 — dalsze wierceńa poszukiwawcze i udokumentowanie nowych złóż węgla brunatnego w Lubstowie

1979 — 22 maj podjęcie uchwały nr 38/79 przez Radę Ministrów w sprawie prac przygotowawczych związanych z rozbudową KWB — Konin w rejonie Lubstowa

1979 — 24 maj — 10 czerwca — transport koparki SRs 1200/1 z Odkrywy Józwin na Odkrywkę Lubstów w budowie

1979 — 12 września — uruchomienie pierwszego układu KTY na Odkrywce Lubstów w budowie

1979 — 1 grudnia — dostarcie spadaw Nr 1 do pokładu węgla na Odkrywce Lubstów w budowie

1980 — 27 marca — wyprodukowanie 4,0 mln tony bekytów w kopalni Brykietowni

1982 — 16 kwietnia — odkrycie przez koparkę SRs 1200/1 stropu pokładu węgla na Odkrywce Lubstów w budowie

**KOPALNIA
WĘGLA BRUNATNEGO
*KONIN***

PZGMR 4 — 981,82 — 2000

Okolicznościowa karta QSL w bardzo oryginalnej formie.

Czerwiec 1985 – VIII Konińskie Dni Techniki

Lipiec-sierpień 1985 – **SP3PDV/3 Akcja „Lato”85”**- radiostacja zainstalowana w ośrodku wypoczynkowym KWB w Ślesinie.

Karta QSL

SP3AKA organizator akcji " LATO 85"

SP3AKA i SP3BGO

W ramach akcji szkolono młodzież

Od lewej SP3AKA, SP3FCO, Przemek Kurpisz

1986 – Radiostacja okolicznościowa z okazji II Zjazdu Federacji Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego.

Przy radiostacji SP3OCC i SP3AKA

Z powodu remontu w GDK „Oskard” klub zmuszony jest zmienić lokum. Ostatecznie klub przenosi się do Szkoły Podstawowej nr.12, gdzie ma problemy antenowe i ograniczoną dostępność do lokalu co odbija się na działalności klubowej mimo posiadania urządzenia fabrycznego FT101Z i wzmacniacza 500W

Rok 2000 klub zarejestrowany w miejscowości Władimirów w domu **SQ3BKY**-Sztamblewski Lech pod nazwą **Koniński Klub Krótkofalowców SP3PDV**, operatorzy **SQ3 BKY**, **SP3DTB**, **SP3WYS** dopuszczalna moc wyjściowa stacji 500W. Stacja klubowa sporadycznie brała udział w krajowych zawodach krótkofalarskich. Zezwolenie na pracę radiostacji ważne było do **22.09.2010r.** I tę datę należy uznać za zakończenie działalności klubu SP3PDV, ponieważ nie wznowiono ważności zezwolenia na używanie urządzenia nadawczego pod tym znakiem.

SP3PGZ

W 1976 roku (14 października) grupa inicjatywna w składzie : Grzegorz Walichnowski **SP3CSD**, Janusz Żyliński **SP3AOS** i Aleksander Wajnkałm **SP3BLQ** powołała **Kolski Klub Krótkofalowców** pod patronatem zarządu Powiatowego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Kole. Siedzibą klubu były pomieszczenia piwniczne Domu Kultury.

W pierwszym okresie klub skupiał około 20 członków i działalność klubową skierowano na organizowanie szkoleń z zakresu radiotechniki i nauki telegrafii aby przygotować członków klubu do egzaminu na świadectwo uzdolnienia oraz pozyskania licencji krótkofalarskiej. Poza tym uruchomiono działania zmierzające do pozyskania sprzętu nadawczo-odbiorczego. Prezesem klubu wybrany został Grzegorz Walichnowski **SP3CSD**.

W 1978 r. klub uzyskuje licencję klubową i znak **SP3PGZ**. W ślad za tym poszło kilkunastu członków klubu , którzy po zdaniu egzaminów na świadectwa uzdolnienia otrzymali pozwolenia na używanie urządzeń nadawczych i znaki indywidualne. Członkowie klubu wykazywali się również zaangażowaniem i aktywnym udziałem w imprezach rangi wojewódzkiej jak Konińskie Dni Techniki , gdzie krótkofalowcy zrzeszeni w ZOW PZK corocznie uruchamiali radiostację okolicznościową .

Grzegorz **SP3CSD** i Romek **ZL2DZ ex SP3MIH** jako operatorzy radiostacji **SR0PDV** pracującej z okazji Konińskich Dni Techniki- Konin *80.

W 1980 r. klub otrzymał nieodpłatnie sprzęt nadawczo-odbiorczy wycofany z użytkowania przez służby mundurowe (straż pożarna).

Również Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Koninie przekazał partię urządzeń wycofanych z resortu MSW. Ten sprzęt można było łatwo przestroić w pasmo amatorskie UKF 144MHz. w warunkach klubowych i domowych, co zaowocowało uruchomieniem się wielu stacji indywidualnych takich jak:

SP3AOS, SP3CSD, SP3DZZ, SP3EAN, SP3OCG, SP3OCF, SP3OCB, SP3MEY. Od tej pory **Koło** jako "miasto bez kantów" stało się bardzo popularne na paśmie 144MHz a najaktywniejszym operatorem był Michał **SP3EAN**.

Została także uruchomiona radiostacja klubowa pozyskana z demobilu na której emisją CW (telegrafia) wyżywał się kol. Jurek Dobieralski **SP3MEY**. Tą wyjątkową aktywność krótkofalarską przerwał wprowadzony **13 grudnia 1981r.** stan wojenny i obowiązek zdeponowania urządzeń nadawczych w Wojewódzkim Urzędzie Telekomunikacji w Koninie.

Działalność klubowa jednak trwała nadal. W tym czasie powstawało wiele projektów urządzeń nadawczo-odbiorczych i trwała pełna wymiana wiedzy i doświadczeń.

Michał Laskowski
SP3EAN

Od końca 1983r , po złagodzeniu rygorów stanu wojennego zaczęto stopniowo reaktywować licencje i wydawać zdeponowany sprzęt nadawczy.

W tym czasie w Polsce uruchomiono wiele przemienników w paśmie 144MHz co stworzyło doskonałe warunki do przeprowadzania dalekich łączności i wzrost aktywności na paśmie do czego przyczyniali się też kolscy krótkofalowcy. W 1986 r. Kolski Klub Krótkofalowców liczył 15 licencjonowanych członków:

Dobieralski Jerzy	SP3MEY	Maciejewski Leon	SP3MYN sk
Jankowski Marek	SP3OTI	Szulczewska Iza	SP3MEZ
Kowalski Janusz	SP3OCB	Szulczewski Bernard	SP3FXT
Kątek Marek	SP3NGL	Wajnkałm Aleksander	SP3BLQ sk
Kuna Walenty	SP3OCF sk.	Walichnowski Grzegorz	SP3CSD
Laskowski Grzegorz	SP3OCG	Matczak Jerzy	SP3EAM
Laskowski Michał	SP3 EAN sk.	Żyliński Janusz	SP3AOS

Fotografia przedstawia spotkanie członków i sympatyków klubu (1978/79 r).

Tak wyglądały spotkania klubowe

SP3OCG

SP3AOS

1991 r. – klubem przewodzi zawsze pełen energii i pomysłów Michał [SP3EAN](#). Przyciąga do klubu znaczną ilość operatorów CB radia i organizuje dla nich kurs na świadectwo uzdolnienia co owocuje nowymi licencjonowanymi krótkofalowcami. W roku 1997 Michał nagle odszedł z naszych szeregów pozostając na zawsze w pamięci kolegów krótkofalowców .

1998 r. – przeniesienie siedziby klubu do nowego lokalu w Zespole Szkół Zawodowych w Kole. Kierowanie klubem członkowie klubu powierzyli Grzegorzowi Walichnowskiemu SP3CSD. Dzięki „hojności” Grzegorza SP3OCG klub zostaje wyposażony w fabryczny sprzęt nadawczo-odbiorczy pracujący na falach krótkich i UKF.

Kolskie Spotkania Eterowe – to coroczna jednodniowa impreza mająca na celu uczczenie pamięci kol. **Michała Laskowskiego SP3EAN** i **Walentego Kuny SP3OCF** polegająca na nawiązywaniu łączności w paśmie 144MHz i potwierdzeniu ich specjalnym dyplomem.

2006r.
 Klub obchodził 30-to lecie działalności drukując okolicznościową kartę QSL

2008r.

10 maj- zorganizowanie pikniku integracyjnego dla krótkofalowców regionu konińskiego w Lipinach .Uruchomiono radiostację KF na której telegrafią (cw) wyżywał się Jurek SP3SLU - pierwszy od lewej

16 maj - praca radiostacji z zamku Brudzew, udział w Zawodach Zamkowych (ogólnopolskie)

02 czerwiec- praca radiostacji klubowej w plenerze z okazji Dni Powiatu.

29 grudzień – spotkanie noworoczne członków klubu

2009r.

01 maja - praca radiostacji z 5 zamków w powiecie sieradzkim.

17 maj – praca na radiostacji klubowej z zamku Przedecz, udział w Zawodach Zamkowych.

Radiostacja pracująca na zamku w Kole

6 września – udział w zawodach międzynarodowych **IARU** w paśmie 144MHz

Operatorem radiostacji był Grzegorz SP3CSD i Janek SP3AOS

4-5 październik – udział w zawodach **IARU** w paśmie 432MHz.

21 grudzień – uruchomiono przemiennik klubowy uhv qrg 438,8MHz

28 grudzień – spotkanie noworoczne członków i sympatyków klubu staje się tradycją. Na imprezę zaproszeni byli krótkofalowcy z Konina i okolic.

2010r.

Klubowa karta QSL

15 maj - praca radiostacji z zamku w Kole i udział w zawodach

2011r. Rok jubileuszu -**35 lecie klubu SP3PGZ**

11 luty- wizyta w zaprzyjaźnionym klubie krótkofalowców **SP3PKC** w Śremie .Wymieniliśmy doświadczenia , dyskutowaliśmy na tematy wspólnych akcji. Postanowiliśmy przenieść na nasz grunt niektóre pomysły kolegi SP3SLD (prezes klubu) na propagowanie krótkofalarstwa wśród społeczności lokalnej . Wizyta odbyła się w przyjaznej atmosferze i należy uznać ją za udaną .

31.03 2011- praca radiostacji klubowej podczas imprezy organizowanej przez Zespół Szkół Technicznych.

Przy radiostacji SP3AOS

26 czerwiec – praca radiostacji podczas Targów Rolniczych w Kościelcu - stacja zlokalizowana była w parku obok pałacu.

SP3AOS w oczekiwaniu na zwiedzających

Jurek Dobieralski SP3MEY nawiązuje qso na telegrafii.

1-2 lipca – praca radiostacji pod znakiem okolicznościowym 3Z3ZLOT podczas Zlotu Motocyklistów oraz Festiwalu Wolnego Człowieka.

1 wrzesień – klub uzyskuje znak okolicznościowy **3Z35KKK**- 35 lat Kolskiego Klubu Krótkofalowców i pod takim znakiem uruchamia radiostację okolicznościową i nawiązuje kilkaset łączności.

14 październik - spotkanie koleżeńskie w zajezdzie Wodnik z okazji 35 lecia klubu

15 październik - współudział w zorganizowaniu I Ogólnopolskiej Konferencji ARISS

2012r.

18 lipiec - radiostacja klubowa ponownie uruchomiona na Targach Rolniczych w Kościelcu

19 wrzesień - Nawiązanie bezpośredniego połączenia radiowego z **Międzynarodową Stacją Kosmiczną**. Podczas trwającej ponad 10 minut łączności uczniowie Zespołu Szkół Technicznych zadali 18 pytań na które odpowiadał japoński kosmonauta

Armand **SP3QFE** w roli koordynatora ARISS

Październik – montaż anteny multibander typ 7PL- umożliwiła pracę na wszystkich pasmach krótkofalarskich

Grudzień – uruchomienie wzmacniacza mocy 500W PEP na KF- taka moc i antena 7PL pozwoliły nawiązywać łączności DX-owe (dalekiego zasięgu) nawet przy średniej propagacji.

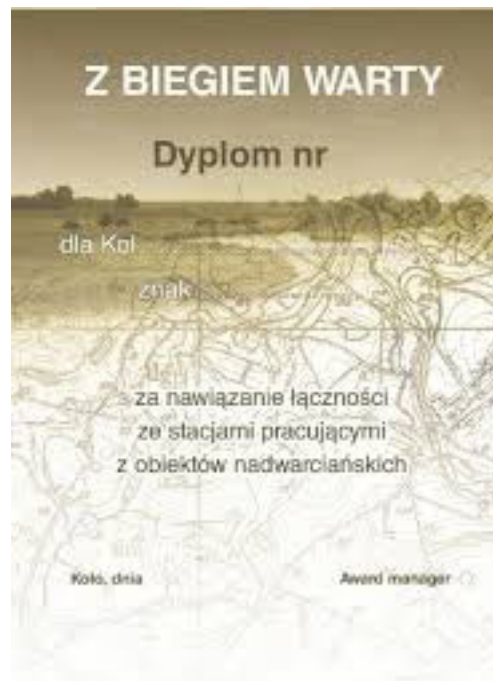
28 grudzień – tradycyjne spotkanie noworoczne członków i sympatyków klubu

Spotkanie noworoczne

W dniu 28 grudnia 2012 odbyło się kolejne już spotkanie na podsumowanie mijającego roku. Tworzy się nowy zwyczaj, spotkań klubowych w towarzystwie naszych żon. Archiwalne zdjęcia z kolejnych spotkań na podstronie [„Członkowie”](#).

Wydanie dyplomu „Z biegiem Warty” - dyplom możliwy do osiągnięcia przez każdego krótkofalowca który zaliczy potwierdzone łączności ze stacjami pracującymi z obiektów nadwarciańskich wg wykazu załączonego do regulaminu.

2014 r.

Tradycyjne spotkanie w zajezdni „Wodnik” w Kole z inicjatywy SP3PGZ.

SP3AOS

SP3CSD

SP3MEY

SP3OCG

SP3TLM

SQ3JVX

SQ3NVQ

SQ3POO

SP3NGL

Zdjęcia aktywnych członków klubu

Aktualnie klub posiada: TRX Kenwood **TS140S** , Yeasu **FT2500M**, wzmacniacz HF 300W

Zebrań Zarządu Oddziału Terenowego PZK Południowej Wielkopolski gościnnie w lokalu Klubu SP3PGZ.

40- to lecie klubu uczcili krótkofalowcy z Koła, Konina, Turku i Ostrowa

SP3PMA

Jesienią 1980 roku powstaje klub krótkofalowców przy Konińskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w wyniku podziału klubu SP3PDV. Inicjatorami powstania nowego klubu byli Marian Grabowski **SP3JSD** i Mieczysław Kurpisz **SP3AKA**, którzy po wielu dyskusjach jako członkowie ZOW PZK w Koninie przedstawili na jego forum propozycję przeniesienia klubu SP3PDV do pozyskanego lokalu przy Górnicy Domu Kultury „Oskard” i powołanie nowego klubu przy Konińskiej Sp. Mieszkaniowej. Siedzibą klubu stał się lokal na 11 piętrze wieżowca przy ul. Zakole 3. Instruktorem i pracownikiem etatowym ze strony Sp-ni pozostał SP3JSD. Ponieważ w lokalu tym było też biuro ZOW PZK to klub miał dobre warunki do funkcjonowania bo mógł korzystać z przyrządów pomiarowych będących do dyspozycji ZOW PZK (zasilacz, licznik częstotliwości, GDO, multimetry itp.)

Do nowopowstałego klubu zrobiono nabór młodzieży ze szkół podstawowych i mieszkańców z IV i V Osiedla.

SP3JSD utworzył pracownię radiotechniczną i przeprowadził szkolenie z radiotechniki a następnie krótkofalarstwa w celu przygotowania do egzaminu na świadectwo uzdolnienia niezbędne do uzyskania licencji krótkofalarskiej. Klub dysponował odbiornikiem komunikacyjnym **RFT188** na którym członkowie klubu dokonywali nasłuchów na pasmach amatorskich (antena dipol 3,5MHz zawieszona między wieżowcami).

Pierwszymi członkami klubu byli:

Grzegorz Dobrychłop – otrzymał znak nasłuchowy

Maciej Nowak

Marzena Zdrojewska

Tomasz Umerle

Jacek Urbański

Tadeusz Trębacz

Sławomir Kaimakani

Bartłomiej Nowak, Jarosław Górski, Przemysław Kurpisz, Daniel Marciniak, Jan Mariański

SP3TLE, Józef Parus **SP3MYJ**, Tomasz Sosnowski **SP3OCJ**, Marian Grabowski **SP3JSD**,

Witold Buszkiewicz **SP3JDZ**, Roman Janaszkiwicz **SP3MIH**, Kazimierz Rogacki **SP3DDH**,

Andrzej Dobrychłop **SP3UCA**, Bogdan Mitulski **SP3ENQ**,

Arkadiusz **SP3UCU**,

SP006KN uczeń Szkoły Podst.Nr8.

SP004KN SP3RAL

SP005KN

SP003KN

SP017KN SP3VSC

SP002KN SP3OCC

SP023KN

KLUB KRÓTKOFALOWCÓW
przy Spółdzielni Mieszkaniowej Lok.-Własnościowej
w KONINIE
50 YEARS OF PZK — POLISH RADIOAMATEURS ASSOCIATION

ZONE: TUE-28
WAG-15
WOJ:

SP 3PMA

Cfm QSO:

To Radio	Date	GMT	Band	MHz	RST

RX _____ TX _____ ANT _____
PSE QSL TNX To From Poland
direct or via PZK
P.O. BOX 228, 00-950 Warszawa Op. _____
KOSYT W-W, c. 100-12 — 20 801

Klubowa karta QSL

23.11.1983 po zniesieniu restrykcji stanu wojennego klub otrzymał licencję kat II/50W, która pozwalała nadawać z klubu na pasmach UKF.

Kierownikiem radiostacji był M. Grabowski **SP3JSD**, a operatorami W. Buszkiewicz **SP3JDZ**, S.Jezierski **SP3IMM**.

KOPIA

Państwowa Inspekcja Radiowa
Warszawa, dnia 23.11.1983 r.

ZEZWOLENIE Nr 66/15/K/83
na posiadanie i używanie amatorskiej radiostacji klubowej

Wzrost an. cenne nieokreślony
Kategoria drugi

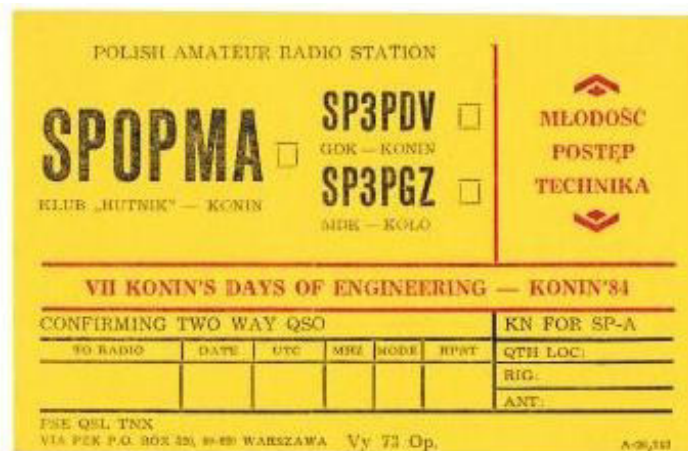
Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o technice (Dz. U. Nr 4 poz. 4 z dnia 14 lutego 1961 r.)
Klub Krótkofalowców przy Spółdzielni Mieszkaniowej
62-510 Konin, ul. Zakole 3 piętro 11 woj. konińskie

otrzymuje zezwolenie na posiadanie i używanie amatorskiej radiostacji klubowej

Dla radiostacji przewidziano:
Znak wydawczy SP 3 PMA
Zakres częstotliwości 144-146,430-440 MHz
Wzrost: 1A1, 1A2, 1A3, 1A4, 1A5, 1A6, 1A7, 1A8, 1A9, 1A10, 1A11, 1A12, 1A13, 1A14, 1A15, 1A16, 1A17, 1A18, 1A19, 1A20, 1A21, 1A22, 1A23, 1A24, 1A25, 1A26, 1A27, 1A28, 1A29, 1A30, 1A31, 1A32, 1A33, 1A34, 1A35, 1A36, 1A37, 1A38, 1A39, 1A40, 1A41, 1A42, 1A43, 1A44, 1A45, 1A46, 1A47, 1A48, 1A49, 1A50, 1A51, 1A52, 1A53, 1A54, 1A55, 1A56, 1A57, 1A58, 1A59, 1A60, 1A61, 1A62, 1A63, 1A64, 1A65, 1A66, 1A67, 1A68, 1A69, 1A70, 1A71, 1A72, 1A73, 1A74, 1A75, 1A76, 1A77, 1A78, 1A79, 1A80, 1A81, 1A82, 1A83, 1A84, 1A85, 1A86, 1A87, 1A88, 1A89, 1A90, 1A91, 1A92, 1A93, 1A94, 1A95, 1A96, 1A97, 1A98, 1A99, 1A100, 1A101, 1A102, 1A103, 1A104, 1A105, 1A106, 1A107, 1A108, 1A109, 1A110, 1A111, 1A112, 1A113, 1A114, 1A115, 1A116, 1A117, 1A118, 1A119, 1A120, 1A121, 1A122, 1A123, 1A124, 1A125, 1A126, 1A127, 1A128, 1A129, 1A130, 1A131, 1A132, 1A133, 1A134, 1A135, 1A136, 1A137, 1A138, 1A139, 1A140, 1A141, 1A142, 1A143, 1A144, 1A145, 1A146, 1A147, 1A148, 1A149, 1A150, 1A151, 1A152, 1A153, 1A154, 1A155, 1A156, 1A157, 1A158, 1A159, 1A160, 1A161, 1A162, 1A163, 1A164, 1A165, 1A166, 1A167, 1A168, 1A169, 1A170, 1A171, 1A172, 1A173, 1A174, 1A175, 1A176, 1A177, 1A178, 1A179, 1A180, 1A181, 1A182, 1A183, 1A184, 1A185, 1A186, 1A187, 1A188, 1A189, 1A190, 1A191, 1A192, 1A193, 1A194, 1A195, 1A196, 1A197, 1A198, 1A199, 1A200, 1A201, 1A202, 1A203, 1A204, 1A205, 1A206, 1A207, 1A208, 1A209, 1A210, 1A211, 1A212, 1A213, 1A214, 1A215, 1A216, 1A217, 1A218, 1A219, 1A220, 1A221, 1A222, 1A223, 1A224, 1A225, 1A226, 1A227, 1A228, 1A229, 1A230, 1A231, 1A232, 1A233, 1A234, 1A235, 1A236, 1A237, 1A238, 1A239, 1A240, 1A241, 1A242, 1A243, 1A244, 1A245, 1A246, 1A247, 1A248, 1A249, 1A250, 1A251, 1A252, 1A253, 1A254, 1A255, 1A256, 1A257, 1A258, 1A259, 1A260, 1A261, 1A262, 1A263, 1A264, 1A265, 1A266, 1A267, 1A268, 1A269, 1A270, 1A271, 1A272, 1A273, 1A274, 1A275, 1A276, 1A277, 1A278, 1A279, 1A280, 1A281, 1A282, 1A283, 1A284, 1A285, 1A286, 1A287, 1A288, 1A289, 1A290, 1A291, 1A292, 1A293, 1A294, 1A295, 1A296, 1A297, 1A298, 1A299, 1A300, 1A301, 1A302, 1A303, 1A304, 1A305, 1A306, 1A307, 1A308, 1A309, 1A310, 1A311, 1A312, 1A313, 1A314, 1A315, 1A316, 1A317, 1A318, 1A319, 1A320, 1A321, 1A322, 1A323, 1A324, 1A325, 1A326, 1A327, 1A328, 1A329, 1A330, 1A331, 1A332, 1A333, 1A334, 1A335, 1A336, 1A337, 1A338, 1A339, 1A340, 1A341, 1A342, 1A343, 1A344, 1A345, 1A346, 1A347, 1A348, 1A349, 1A350, 1A351, 1A352, 1A353, 1A354, 1A355, 1A356, 1A357, 1A358, 1A359, 1A360, 1A361, 1A362, 1A363, 1A364, 1A365, 1A366, 1A367, 1A368, 1A369, 1A370, 1A371, 1A372, 1A373, 1A374, 1A375, 1A376, 1A377, 1A378, 1A379, 1A380, 1A381, 1A382, 1A383, 1A384, 1A385, 1A386, 1A387, 1A388, 1A389, 1A390, 1A391, 1A392, 1A393, 1A394, 1A395, 1A396, 1A397, 1A398, 1A399, 1A400, 1A401, 1A402, 1A403, 1A404, 1A405, 1A406, 1A407, 1A408, 1A409, 1A410, 1A411, 1A412, 1A413, 1A414, 1A415, 1A416, 1A417, 1A418, 1A419, 1A420, 1A421, 1A422, 1A423, 1A424, 1A425, 1A426, 1A427, 1A428, 1A429, 1A430, 1A431, 1A432, 1A433, 1A434, 1A435, 1A436, 1A437, 1A438, 1A439, 1A440, 1A441, 1A442, 1A443, 1A444, 1A445, 1A446, 1A447, 1A448, 1A449, 1A450, 1A451, 1A452, 1A453, 1A454, 1A455, 1A456, 1A457, 1A458, 1A459, 1A460, 1A461, 1A462, 1A463, 1A464, 1A465, 1A466, 1A467, 1A468, 1A469, 1A470, 1A471, 1A472, 1A473, 1A474, 1A475, 1A476, 1A477, 1A478, 1A479, 1A480, 1A481, 1A482, 1A483, 1A484, 1A485, 1A486, 1A487, 1A488, 1A489, 1A490, 1A491, 1A492, 1A493, 1A494, 1A495, 1A496, 1A497, 1A498, 1A499, 1A500, 1A501, 1A502, 1A503, 1A504, 1A505, 1A506, 1A507, 1A508, 1A509, 1A510, 1A511, 1A512, 1A513, 1A514, 1A515, 1A516, 1A517, 1A518, 1A519, 1A520, 1A521, 1A522, 1A523, 1A524, 1A525, 1A526, 1A527, 1A528, 1A529, 1A530, 1A531, 1A532, 1A533, 1A534, 1A535, 1A536, 1A537, 1A538, 1A539, 1A540, 1A541, 1A542, 1A543, 1A544, 1A545, 1A546, 1A547, 1A548, 1A549, 1A550, 1A551, 1A552, 1A553, 1A554, 1A555, 1A556, 1A557, 1A558, 1A559, 1A560, 1A561, 1A562, 1A563, 1A564, 1A565, 1A566, 1A567, 1A568, 1A569, 1A570, 1A571, 1A572, 1A573, 1A574, 1A575, 1A576, 1A577, 1A578, 1A579, 1A580, 1A581, 1A582, 1A583, 1A584, 1A585, 1A586, 1A587, 1A588, 1A589, 1A590, 1A591, 1A592, 1A593, 1A594, 1A595, 1A596, 1A597, 1A598, 1A599, 1A600, 1A601, 1A602, 1A603, 1A604, 1A605, 1A606, 1A607, 1A608, 1A609, 1A610, 1A611, 1A612, 1A613, 1A614, 1A615, 1A616, 1A617, 1A618, 1A619, 1A620, 1A621, 1A622, 1A623, 1A624, 1A625, 1A626, 1A627, 1A628, 1A629, 1A630, 1A631, 1A632, 1A633, 1A634, 1A635, 1A636, 1A637, 1A638, 1A639, 1A640, 1A641, 1A642, 1A643, 1A644, 1A645, 1A646, 1A647, 1A648, 1A649, 1A650, 1A651, 1A652, 1A653, 1A654, 1A655, 1A656, 1A657, 1A658, 1A659, 1A660, 1A661, 1A662, 1A663, 1A664, 1A665, 1A666, 1A667, 1A668, 1A669, 1A670, 1A671, 1A672, 1A673, 1A674, 1A675, 1A676, 1A677, 1A678, 1A679, 1A680, 1A681, 1A682, 1A683, 1A684, 1A685, 1A686, 1A687, 1A688, 1A689, 1A690, 1A691, 1A692, 1A693, 1A694, 1A695, 1A696, 1A697, 1A698, 1A699, 1A700, 1A701, 1A702, 1A703, 1A704, 1A705, 1A706, 1A707, 1A708, 1A709, 1A710, 1A711, 1A712, 1A713, 1A714, 1A715, 1A716, 1A717, 1A718, 1A719, 1A720, 1A721, 1A722, 1A723, 1A724, 1A725, 1A726, 1A727, 1A728, 1A729, 1A730, 1A731, 1A732, 1A733, 1A734, 1A735, 1A736, 1A737, 1A738, 1A739, 1A740, 1A741, 1A742, 1A743, 1A744, 1A745, 1A746, 1A747, 1A748, 1A749, 1A750, 1A751, 1A752, 1A753, 1A754, 1A755, 1A756, 1A757, 1A758, 1A759, 1A760, 1A761, 1A762, 1A763, 1A764, 1A765, 1A766, 1A767, 1A768, 1A769, 1A770, 1A771, 1A772, 1A773, 1A774, 1A775, 1A776, 1A777, 1A778, 1A779, 1A780, 1A781, 1A782, 1A783, 1A784, 1A785, 1A786, 1A787, 1A788, 1A789, 1A790, 1A791, 1A792, 1A793, 1A794, 1A795, 1A796, 1A797, 1A798, 1A799, 1A800, 1A801, 1A802, 1A803, 1A804, 1A805, 1A806, 1A807, 1A808, 1A809, 1A810, 1A811, 1A812, 1A813, 1A814, 1A815, 1A816, 1A817, 1A818, 1A819, 1A820, 1A821, 1A822, 1A823, 1A824, 1A825, 1A826, 1A827, 1A828, 1A829, 1A830, 1A831, 1A832, 1A833, 1A834, 1A835, 1A836, 1A837, 1A838, 1A839, 1A840, 1A841, 1A842, 1A843, 1A844, 1A845, 1A846, 1A847, 1A848, 1A849, 1A850, 1A851, 1A852, 1A853, 1A854, 1A855, 1A856, 1A857, 1A858, 1A859, 1A860, 1A861, 1A862, 1A863, 1A864, 1A865, 1A866, 1A867, 1A868, 1A869, 1A870, 1A871, 1A872, 1A873, 1A874, 1A875, 1A876, 1A877, 1A878, 1A879, 1A880, 1A881, 1A882, 1A883, 1A884, 1A885, 1A886, 1A887, 1A888, 1A889, 1A890, 1A891, 1A892, 1A893, 1A894, 1A895, 1A896, 1A897, 1A898, 1A899, 1A900, 1A901, 1A902, 1A903, 1A904, 1A905, 1A906, 1A907, 1A908, 1A909, 1A910, 1A911, 1A912, 1A913, 1A914, 1A915, 1A916, 1A917, 1A918, 1A919, 1A920, 1A921, 1A922, 1A923, 1A924, 1A925, 1A926, 1A927, 1A928, 1A929, 1A930, 1A931, 1A932, 1A933, 1A934, 1A935, 1A936, 1A937, 1A938, 1A939, 1A940, 1A941, 1A942, 1A943, 1A944, 1A945, 1A946, 1A947, 1A948, 1A949, 1A950, 1A951, 1A952, 1A953, 1A954, 1A955, 1A956, 1A957, 1A958, 1A959, 1A960, 1A961, 1A962, 1A963, 1A964, 1A965, 1A966, 1A967, 1A968, 1A969, 1A970, 1A971, 1A972, 1A973, 1A974, 1A975, 1A976, 1A977, 1A978, 1A979, 1A980, 1A981, 1A982, 1A983, 1A984, 1A985, 1A986, 1A987, 1A988, 1A989, 1A990, 1A991, 1A992, 1A993, 1A994, 1A995, 1A996, 1A997, 1A998, 1A999, 1A1000, 1A1001, 1A1002, 1A1003, 1A1004, 1A1005, 1A1006, 1A1007, 1A1008, 1A1009, 1A1010, 1A1011, 1A1012, 1A1013, 1A1014, 1A1015, 1A1016, 1A1017, 1A1018, 1A1019, 1A1020, 1A1021, 1A1022, 1A1023, 1A1024, 1A1025, 1A1026, 1A1027, 1A1028, 1A1029, 1A1030, 1A1031, 1A1032, 1A1033, 1A1034, 1A1035, 1A1036, 1A1037, 1A1038, 1A1039, 1A1040, 1A1041, 1A1042, 1A1043, 1A1044, 1A1045, 1A1046, 1A1047, 1A1048, 1A1049, 1A1050, 1A1051, 1A1052, 1A1053, 1A1054, 1A1055, 1A1056, 1A1057, 1A1058, 1A1059, 1A1060, 1A1061, 1A1062, 1A1063, 1A1064, 1A1065, 1A1066, 1A1067, 1A1068, 1A1069, 1A1070, 1A1071, 1A1072, 1A1073, 1A1074, 1A1075, 1A1076, 1A1077, 1A1078, 1A1079, 1A1080, 1A1081, 1A1082, 1A1083, 1A1084, 1A1085, 1A1086, 1A1087, 1A1088, 1A1089, 1A1090, 1A1091, 1A1092, 1A1093, 1A1094, 1A1095, 1A1096, 1A1097, 1A1098, 1A1099, 1A1100, 1A1101, 1A1102, 1A1103, 1A1104, 1A1105, 1A1106, 1A1107, 1A1108, 1A1109, 1A1110, 1A1111, 1A1112, 1A1113, 1A1114, 1A1115, 1A1116, 1A1117, 1A1118, 1A1119, 1A1120, 1A1121, 1A1122, 1A1123, 1A1124, 1A1125, 1A1126, 1A1127, 1A1128, 1A1129, 1A1130, 1A1131, 1A1132, 1A1133, 1A1134, 1A1135, 1A1136, 1A1137, 1A1138, 1A1139, 1A1140, 1A1141, 1A1142, 1A1143, 1A1144, 1A1145, 1A1146, 1A1147, 1A1148, 1A1149, 1A1150, 1A1151, 1A1152, 1A1153, 1A1154, 1A1155, 1A1156, 1A1157, 1A1158, 1A1159, 1A1160, 1A1161, 1A1162, 1A1163, 1A1164, 1A1165, 1A1166, 1A1167, 1A1168, 1A1169, 1A1170, 1A1171, 1A1172, 1A1173, 1A1174, 1A1175, 1A1176, 1A1177, 1A1178, 1A1179, 1A1180, 1A1181, 1A1182, 1A1183, 1A1184, 1A1185, 1A1186, 1A1187, 1A1188, 1A1189, 1A1190, 1A1191, 1A1192, 1A1193, 1A1194, 1A1195, 1A1196, 1A1197, 1A1198, 1A1199, 1A1200, 1A1201, 1A1202, 1A1203, 1A1204, 1A1205, 1A1206, 1A1207, 1A1208, 1A1209, 1A1210, 1A1211, 1A1212, 1A1213, 1A1214, 1A1215, 1A1216, 1A1217, 1A1218, 1A1219, 1A1220, 1A1221, 1A1222, 1A1223, 1A1224, 1A1225, 1A1226, 1A1227, 1A1228, 1A1229, 1A1230, 1A1231, 1A1232, 1A1233, 1A1234, 1A1235, 1A1236, 1A1237, 1A1238, 1A1239, 1A1240, 1A1241, 1A1242, 1A1243, 1A1244, 1A1245, 1A1246, 1A1247, 1A1248, 1A1249, 1A1250, 1A1251, 1A1252, 1A1253, 1A1254, 1A1255, 1A1256, 1A1257, 1A1258, 1A1259, 1A1260, 1A1261, 1A1262, 1A1263, 1A1264, 1A1265, 1A1266, 1A1267, 1A1268, 1A1269, 1A1270, 1A1271, 1A1272, 1A1273, 1A1274, 1A1275, 1A1276, 1A1277, 1A1278, 1A1279, 1A1280, 1A1281, 1A1282, 1A1283, 1A1284, 1A1285, 1A1286, 1A1287, 1A1288, 1A1289, 1A1290, 1A1291, 1A1292, 1A1293, 1A1294, 1A1295, 1A1296, 1A1297, 1A1298, 1A1299, 1A1300, 1A1301, 1A1302, 1A1303, 1A1304, 1A1305, 1A1306, 1A1307, 1A1308, 1A1309, 1A1310, 1A1311, 1A1312, 1A1313, 1A1314, 1A1315, 1A1316, 1A1317, 1A1318, 1A1319, 1A1320, 1A1321, 1A1322, 1A1323, 1A1324, 1A1325, 1A1326, 1A1327, 1A1328, 1A1329, 1A1330, 1A1331, 1A1332, 1A1333, 1A1334, 1A1335, 1A1336, 1A1337, 1A1338, 1A1339, 1A1340, 1A1341, 1A1342, 1A1343, 1A1344, 1A1345, 1A1346, 1A1347, 1A1348, 1A1349, 1A1350, 1A1351, 1A1352, 1A1353, 1A1354, 1A1355, 1A1356, 1A1357, 1A1358, 1A1359, 1A1360, 1A1361, 1A1362, 1A1363, 1A1364, 1A1365, 1A1366, 1A1367, 1A1368, 1A1369, 1A1370, 1A1371, 1A1372, 1A1373, 1A1374, 1A1375, 1A1376, 1A1377, 1A1378, 1A1379, 1A1380, 1A1381, 1A1382, 1A1383, 1A1384, 1A1385, 1A1386, 1A1387, 1A1388, 1A1389, 1A1390, 1A1391, 1A1392, 1A1393, 1A1394, 1A1395, 1A1396, 1A1397, 1A1398, 1A1399, 1A1400, 1A1401, 1A1402, 1A1403, 1A1404, 1A1405, 1A1406, 1A1407, 1A1408, 1A1409, 1A1410, 1A1411, 1A1412, 1A1413, 1A1414, 1A1415, 1A1416, 1A1417, 1A1418, 1A1419, 1A1420, 1A1421, 1A1422, 1A1423, 1A1424, 1A1425, 1A1426, 1A1427, 1A1428, 1A1429, 1A1430, 1A1431, 1A1432, 1A1433, 1A1434, 1A1435, 1A1436, 1A1437, 1A1438, 1A1439, 1A1440, 1A1441, 1A1442, 1A1443, 1A1444, 1A1445, 1A1446, 1A1447, 1A1448, 1A1449, 1A1450, 1A1451, 1A1452, 1A1453, 1A1454, 1A1455, 1A1456, 1A1457, 1A1458, 1A1459, 1A1460, 1A14

Witek SP3JDZ przekazał do klubu własnej konstrukcji transiwer tranzystorowy na pasma 3,5 i 14MHz o mocy wyjściowej 40 W.

20-29 X 1984- udział w VII Konińskich Dniach Techniki przez zainstalowanie radiostacji okolicznościowej w Klubie „Hutnik” (antena dipol 3,5MHz + wzmacniacz na 2xGU50) pod hasłem „Młodość Postęp Technika”

Karta QSL

Metalowa plakietka

Początkowo w klubie pracowano na dipolu na 3,5MHz, lecz po przekazaniu z ZOW PZK trapów do anteny typu **W3DZZ** członkowie klubu wykonali taką antenę i rozpoczęli nadawanie pod nadzorem instruktora. Do transiweru dołączono wzmacniacz na dwóch lampach GU50 i to pozwoliło na prace w zawodach.

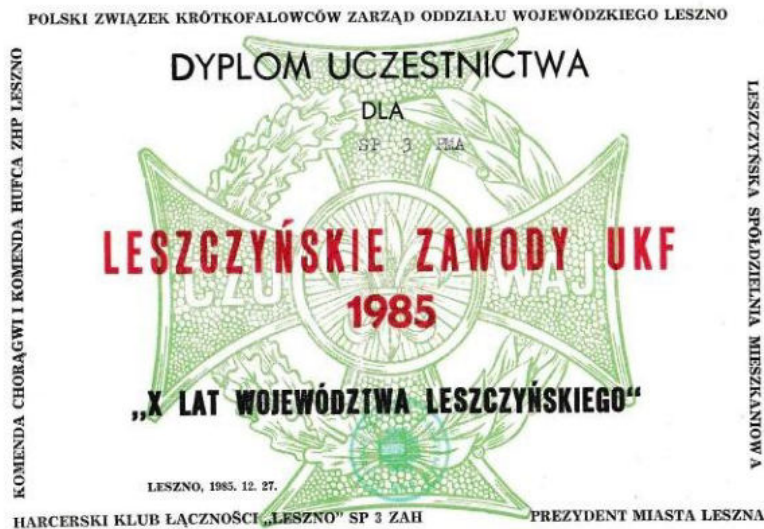
1985- III Zjazd ZOW PZK- w klubie osiedlowym „Drużba” Klub uruchomił radiostację pod znakiem **SP3PMA/3** w paśmie KF i UKF.

SP3JSD - operator KF i
SP3IMM - operator UKF

21-30 09 1985r - W Szkole Podstawowej Nr7 przy ulicy Sosnowej uruchomiono w holu głównym radiostację o znaku **SP3PMA/3** na której młodzi krótkofalowcy demonstrowali swoim kolegom ze szkoły obsługę radiostacji i wykonywali łączności o zasięgu europejskim. Poza tym na stoisku były wystawione urządzenia wykonane przez członków klubu (odbiorniki krótkofalowe, zegar cyfrowy, zasilacze itp.) Radiostacja wyposażona była w antenę dipol na 3,5MHz, transiwer wg SP3JDZ + wzmacniacz na lampach 2x GU50.

1985 grudzień – udział w Leszczyńskich Zawodach UKF (X lat województwa leszczyńskiego)

W styczniu 1986 udział w Zawodach UKF „Dzień Aktywności” zorganizowane przez ZOW PZK Bydgoszcz. (60 miejsce na 200 uczestników)

W maju 1986 kol. SP3JDZ przeprowadził kurs nauki telegrafii w celu zdobycia licencji krótkofalarskich przez nasłuchowców. Egzamin zdali : Grzegorz Dobrychłop kat. I SP3RNZ, Maciej Nowak kat. II SP3RAL, Przemysław Kurpisz kat. I SP3SLO .

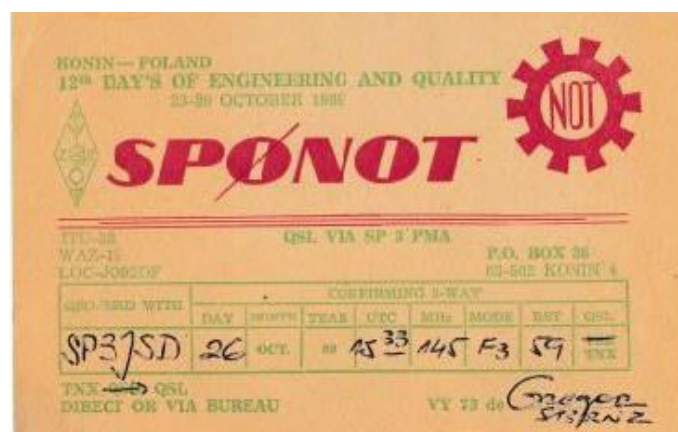
Do klubu zapisały się dziewczyny : Beata Pilarek SP048 KN, Marzena Zdrojewska SP005KN Magda SP024KN

18 lutego 1987r. klub przeprowadził pierwszą łączność z modulacją cyfrową na RTTY – operator SP3JDZ i komputer ATARI.

16-28 08 1987- Na odkrywce „Lubstów” KWB Konin pracowała stacja klubowa pod znakiem SP3PMA/3.

Wrzesień 1987-1988 młodzi krótkofalowcy nawiązują łączności ze stacjami z USA w paśmie 3,5 MHz i 14 MHz z raportami 57/59. Taki wynik był możliwy po zmianie anteny nadawczej.

23-29 10 1989 – XII Konińskie Dni Techniki stacja zainstalowana w klubie osiedlowym „Družba” pracowała pod znakiem SP0NOT a operatorem stacji był Grzegorz . SP3RNZ .

12 08 1991 – Klub SP3PMA zmienia sponsora (Konińska Sp-nia Mieszkaniowa) i lokal z wieżowca przy ulicy Zakole 3 na internat Zespołu Szkół Górniczych. Klub przyjął nazwę Młodzieżowy Klub Krótkofalowców „Gwarek” SP3PMA. i otrzymał nowe zezwolenie z limitem mocy 500W CEPT. Operatorami radiostacji klubowej byli: SP3RNZ, SP3OCC, SP3SLO. Na wyposażeniu klubu był trx IC720 antena 4 elementowa Yagi na 21MHz i yaga na 28MHz.

20 05 – 13 06 1993- pracowały dwie stacje okolicznościowe **3Z700 (SP3PMA)** i **SN700KN (SP3PDV)** na okoliczność 700 lecia miasta Konina. Każda stacja z którą nawiązano łączność otrzymała okolicznościowy dyplom.

Klub zakupił antenę wielopasmową GXP7 vertical..... a Przemek Kurpisz SP3SLO wypożyczył dla klubu trx TS850S a później FT1000MP i wzmacniacz 500W.

Z takim wyposażeniem członkowie klubu mogli startować i wygrywać liczne zawody krótkofalowe , zaliczać łączności ze stacjami DX-o i ekspedycyjnymi co ma potwierdzenie w zdobytych dyplomach, nagrodach i pucharach.

1999 r - w klubie z inicjatywy Piotra **SP2DMB** zawiązał się zespół dyskusyjny na temat telewizji amatorskiej. (SP3JSD, SP3RNZ, SP3AXJ). Po zebraniu materiałów i zasięgnięciu opinii od innych krótkofalowców SP2DMB podjął się próby uruchomienia nadajnika telewizji amatorskiej w paśmie 432MHz. Po udanych próbach i zebranych wnioskach napisał broszurę-poradnik „**Amatorska telewizja w paśmie 70cm.**” W opracowaniu tym opisał wykonanie sprawdzonych układów dla nadajnika telewizji amatorskiej przydatnych dla innych amatorów.

2002 r. Członkowie klubu wzięli udział w XI Krajowych Zawodach „**Narodziny Krótkofalarstwa Polskiego**” organizowanych przez ZG PZK. Pracowali z domowego QTH i na własnych radiostacjach. A oto wyniki : **SP3VSC** – I miejsce w kategorii UKF, **SP3FCO-** I miejsce w kategorii OTC (old Timers club). Grzegorz SP3RNZ był operatorem stacji SP3PMA i zdobył puchar Prezesa PZK za zaliczenie największej ilości QSO(połączeń) w pasmach KF. W zawodach wysokie miejsca zajęli także SP3AXJ/3 i SP2DMB/3 w kategorii QRP.

2003 r – Bursie Zespołu Szkół Górniczych gdzie zlokalizowany był klub SP3PMA nadano imię patrona Kamila Krzysztofa Baczyńskiego. Krótkofalowcy z tego klubu postanowili uczcić ten uroczysty dzień uruchamiając radiostację pod okolicznościowym znakiem **SN0KB** Radiostacja wzięła udział w ogólnopolskich zawodach krótkofalarskich pod nazwą „25-lecie Radioklubu SP5KVW”.i zajęła 2 miejsce wyróżnione pucharem i dyplomem.

1-15 maj 2004 – stacja okolicznościowa pracująca z okazji wstąpienia Polski do Unii Europejskiej .

Okolicznościowa karta QSL.

Maj 2005 r. – Victory Day – **Dzień Zwycięstwa**

60-ta rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, święto europejskie. Dla jego uczczenia klub uruchomił w holu bursy Zespołu Szkół Górniczych okolicznościowa radiostację pod znakiem HF3VD oraz wystawę kart qsl i dyplomów krótkofalarskich. Zarówno wystawa jak i radiostacja wzbudziły wielkie zainteresowanie młodzieży.

Karta QSL- potwierdzająca nawiązanie łączności , którą otrzymał każdy korespondent

Marian SP3JSD - przy radiostacji HF3VD

Luty 2010r. – Piotr Bryl **SP2DMB** przedstawił w klubie projekt pod nazwą „**AVALA**”

Był to schemat transceiwera SDR wg serbskiego krótkofalowca YU1LM.

Powstała grupa robocza , która podjęła się zadania montażu i uruchomienia transceiverów. W skład grupy wchodził: SP3RNZ, SP3JSD, SP3AXJ, SQ3BKW. Grupie przewodził Piotr SP2DMB, który zajął się logistyką (zakup części, płytki pcb itp.) Po dwóch tygodniach SQ3BKW zmontował trx i sprawdził część odbiorczą. Po miesiącu SP2DMB skończył montaż i sprawdzenie części nadawczej i odbiorczej oraz przetestował kilka programów a nawet dokonał kilka modyfikacji (zakupił kartę dźwiękową typu MU 022 aby uzyskać lepsze tłumienie zbędnej wstęgi). Po uwzględnieniu wszystkich modyfikacji uruchomili swoje „Avali” koledzy SP3RNZ i SP3JSD

SP3JSD i SP3RNZ przy uruchamianiu „Avali”

27 01 2015 – zmiana zezwolenia na zezwolenie typu CEPT dla klubu „Gwarek” – operatorami radiostacji są: SP3RNZ, SP3OCC, SP3UR

2015 – Duża aktywność radiostacji SP w paśmie 6 metrów (50MHz) stworzyła zapotrzebowanie na uruchomienie beacons (radiolatarni) w tym paśmie aby dostarczyć krótkofalowcom informacji o propagacji. Grzegorz SP3RNZ podjął się tego zadania i zaprojektował oraz wykonał taki beacon na częstotliwości 50012 MHz. Pierwotnie lokalizacja jego była w Rzgowie a później został przeniesiony do lokalu klubowego.

Ważniejsze osiągnięcia operatorskie klubu :

- 1993 – **International American Radio Relay League** contest – 1miejsce w Polsce.
w paśmie 21MHz fonia –operatorem był .SP3OCC- potwierdzeniem dyplom.
- 1994- **Japan International DX Contest** – 1 miejsce w Polsce w paśmie 21MHz fonia –
potwierdzeniem dyplom .
- 1996- **SP0 contest** – I miejsce dla **3Z0PZK** (znak okolicznościowy dla SP3PMA) –
potwierdzeniem jest puchar.
- 18 03 2002,2003 – **World Amateur Radio Day** –dyplomy za udział w zawodach.
Grunwald 2002 – 1 miejsce w zawodach dyplom + puchar
Grunwald 2003 – III miejsce w zawodach - dyplom
- 2002 – **Narodowe Święto Niepodległości**- III miejsce w zawodach w kategorii. kluby
potwierdzeniem jest puchar + dyplom.
- Barbórka 2002**- I miejsce w paśmie KF – puchar + dyplom
- 2002 **Narodziny Krótkofalarstwa Polskiego**- zawody - I miejsce operatorem był Grzegorz
. SP3RNZ – potwierdzeniem puchar.
- 2003-X zawody Rodzin Krótkofalarskich o memoriał **A. Giedrojcia SP5ZA** -
– I miejsce - puchar + dyplom.
- 2004- **Narodowe Święto Niepodległości** –zawody - I miejsce w kategorii kluby – puchar
- 9 05 2004 –II **Zawody Dolnośląskie KF** – I miejsce puchar + dyplom
- 2004 – **Zawody Warszawskie**- III miejsce mix 3,5Mhz/7MHz - puchar
- 2005- **zawody krajowe Dzień Nauczyciela** -I miejsce, puchar + dyplom
- 2003- **krajowe zawody krótkofalarskie Dzień Energetyka**- I miejsce ,dyplom
- 2003 – ogólnopolskie zawody pn."25-lecie Radioklubu **SP5KVV**" – 2-gie miejsce –dyplom.
- 2004 – zawody **Warszawska Syrenka** – I miejsce
- 2014 – zawody **Wielkopolska Pyra** – I miejsce puchar + dyplom
- 2014 –**PGA-TEST**- **Polish Gmina Award** – I miejsce MO-CW roczna klasyfikacja
generalna

Anteny klubu SP3PMA

SP3SLO i SP2DMB na tle zdobytych dyplomów i pucharów